

ଛେଇବିଦିନ
ଯ

ତାଳ

୪

ପ୍ରଜ୍ଞଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ

ଦୂର ତାଳବଣ କେବଳ ସୁନ୍ଦର ନୁହେଁ
ବରଂ ଓଡ଼ିଶାର ଜନଜୀବନ ସହିତ ବେଶ
ଜଡ଼େଇ ହୋଇ ରହିଛି। ସମୟ ବଦଳିଛି
ସତ କିନ୍ତୁ ତାଳ ବିଭବର ଗୁରୁତ୍ୱ ଏବେ ବି
ରହିଛି....

୧୩

ସହରଦୀ ଦୂର

୮/୯

ସିନେମା

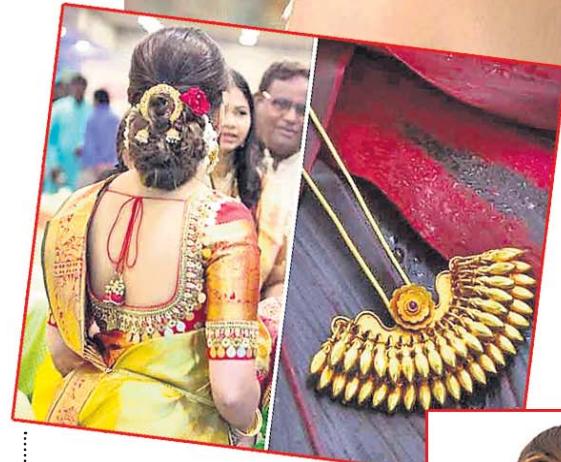
ହେୟାର ପିନ୍

ବନ୍ ବା ଖୋସାର ଫ୍ୟାଶନ୍ ସବୁବେଳେ ରହି ଆସିଛି। ତେବେ ଆଜିକାଲି ଏହାକୁ ଅଧିକ ଆକର୍ଷକ ଓ ଶ୍ଵାଳଳିସ୍ କରିବା ପାଇଁ ମିଳୁଛି ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ହେୟାର ପିନ୍ ଗ୍ରାତିଶ୍ୟାମାଳ ସହ ମର୍ତ୍ତର୍ ଆଉଫ୍ରେଷର୍ ବି ଏହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରିଛେବା ଆଉ କିଛି ଖାସ ଦିନରେ ବ୍ୟବହାର କରି ସାଜିପାରିବେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଧାନର କେନ୍ଦ୍ର ବିନ୍ଦୁ...

ଲାଲ ଗୋଲାପର ଫ୍ୟାନ୍ତି ହେୟାର ପିନ୍— ଲାଲ ଗୋଲାପର ସୌନ୍ଦର୍ୟ ଏମିତି ଯେ, ଏହାକୁ କେଶରେ ଲଗାଇଲେ କେଶର ସୌନ୍ଦର୍ୟ ଦ୍ଵିତୀୟ ହେଲାଯାଏ। ଖାସ ସେଥିପାଇଁ ଏବେ ଲାଲ ଗୋଲାପର ହେୟାରପିନ୍ ବି ମିଳୁଛି। ଏହାକୁ ଉତ୍ସବ ଜୀବିଆନ୍ ଓ ଶେଷନ୍ ଆଉଫ୍ରେଷର୍ ସହ କେଶରେ ଲଗାଇ ହେବ। ସିଙ୍ଗଳ ଗୋଲାପ ସହ ଦୂଇ ତିନୋଟି ଗୋଲାପ ଥିବା ପିନ୍ ବି ମିଳୁଛି। ଏହାକୁ ଆପଣ ବନ୍ ସହିତ ଓ ଅନ୍ୟ ଯେକୋଣୀୟ ହେୟାର ଶ୍ଵାଳଳରେ ବ୍ୟବହାର କରି ଆକର୍ଷକ ଲୁକ୍ ପାଇପାରିବେ।

ଧଳାଫୁଲ ଥିବା ଫ୍ୟାନ୍ତି ହେୟାର ପିନ୍— ଏହି ହେୟାର ପିନ୍ ବି ଦେଖିବାକୁ ବହୁତ ମୁଦ୍ରା। ଏହାକୁ ବନ୍ଦରେ ଲଗାଇଲେ ଲୁକ୍ ଏତେ ଆକର୍ଷକ ଲାଗେ ଯେ ନଜର ହରେଇ ହେବନି। ସେଲିପ୍ରିଟିମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି ପିନ୍ ବହୁତ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି।

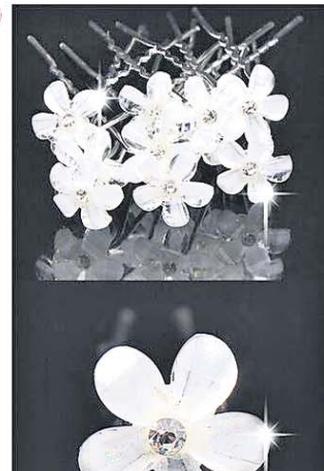
ଶାଇରାଲ ହେୟାର ପିନ୍— ସାଧାରଣ ଖୋସା ବା ବନ୍ଦକୁ ଶ୍ଵାଳଳିସ୍ ଲୁକ୍ ଦେବାରେ ଏହା ବେଶ୍ ସହାୟକ ହେବ। ଏହି ହେୟାର ପିନ୍ ଦେଖିବାକୁ ବୁଝିଆଣା ଜାଳପରି। ବନ୍ଦକୁ କରଇ କରୁଥିବା ଏହି ପିନ୍କୁ ଲଗାଇବା ପରେ ବନ୍ଦକୁ ବହୁତ କୁଣ୍ଡି ଓ ଶ୍ଵାଳଳିସ୍। ଜୋମେଟ୍ରିକ ହେୟାର ପିନ୍— ଖୋସାକୁ ଆକର୍ଷକ କରିବା ପାଇଁ ବଜାରରେ ଏବେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ହେୟାର ପିନ୍ ମିଳୁଛି।

ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ଜୋମେଟ୍ରିକ ହେୟାର ପିନ୍ ଅନ୍ୟତମ। ଚାରିକୋଣିଆ ଆକାରର ଏହି ପିନ୍କୁ ଖୋସାର ଠିକ୍ ଉପରକୁ ଲଗାଯାଏ। ଆଉ ବନ୍ଦ ଲୁକ୍ ବହୁତ ଆକର୍ଷକ ହୋଇଯାଏ।

ଗ୍ରାତିଶ୍ୟାମାଳ ଖୋସା ପିନ୍— ଶାରି ଓ

ଲେହେଜା ସହ ମୁବ୍ବତୀମାନେ ଚାହାନ୍ତି ତାଙ୍କ ହେୟାରଶ୍ଵାଳଳ ବି ଗ୍ରାତିଶ୍ୟାମାଳ ହେଉ। ଦେଖୁ ଫୁଲ ଓ ଗଜରା ଲଗାଇବା ସହ ଗ୍ରାତିଶ୍ୟାମାଳ ତିଜାଇନ୍ ହୋଇଥିବା ଫ୍ୟାନ୍ତି ହେୟାର ପିନ୍ ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବେ। ଝୁମକା ବାଲା ହେୟାରପିନ୍ ବି ଭଲ ଲାଗେ।

ତାମ

ଗୋଟିଏଟ ରାସ୍ତା

କିମ୍ବା ହେଉ କି ଦୂର ତାଳବଣ
କି, ନଈପଠା। ଧାର୍ଥିଯାତି ହୋଇ ରହିଥିବ
ତାଳଗଛ। ପଡ଼ରେ ଖୁଲୁଥିବ ବାୟାଚଢ଼େଇ ବସା।
ପ୍ରାକୃତିକ ପରିବେଶର ଏଇ ନିଆରା ବିଭବ ଏବେ ଖୁବ କମ
ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି । କିନ୍ତୁ କେଉଁ ଆଦିମକାଳରୁ ତାଳପତ୍ର
ଆମ ସହିତ୍ୟ, ସଂକ୍ଷିତି ଓ ପରମରାରେ ଯେଉଁହାଠି ରହିଛି
ତା'ର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହିସାବ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ସମୟକ୍ରମେ ତାଳପତ୍ର
ପୋଥରୁ ପୂର୍ବକାଳର ବସୁବିଳ ଗୁଛ, କାବ୍ୟକୁ ସଂଗ୍ରହ
କରାଯାଇ ନୁଆ ତାଳପତ୍ରରେ ଲେଖାଯାଉଛି । କିମ୍ବା ବହି
ଆକାରରେ ମଧ୍ୟ ଛପା ଯାଉଛି ।

ତାଳପତ୍ର ପୋଥ: ପୋଥରେ ବସୁ ଉପାଦେୟ କଥା
ରହିଛି । ଉକ୍ତକ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ପରିଜ୍ଞା ପାଠୀଗାରର
ଅବସରପ୍ରାୟ ପୋଥ ଅଧ୍ୟକ୍ଷାରୀ ପଢ଼ିବ କେବାରେଶ୍ଵର ମିଶ୍ର
କୁହାନ୍ତି, ବେଦ, ଉପନିଷଦ, ଆୟୋଜନ, ପୁରାଣ, ଜ୍ୟୋତିଷ,
ତତ୍ତ୍ଵ, ପଞ୍ଚବିଜ୍ଞାନ ଆଦି ବିଭିନ୍ନ ଗୁଛ, କାବ୍ୟ ତାଳପତ୍ର
ପୋଥରୁ ଜଣାପଡ଼େ । ଏହାକୁ ବିଭିନ୍ନ ମଠ, ମନ୍ଦିର, ଗାଦି ଓ
କେତେକ ଧର୍ମପଠି ୧୦ ଅଦି ଶ୍ଵାନ୍ତର ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଇ ତା'ର
ସଂରକ୍ଷଣ ଓ ସୁରକ୍ଷା କରାଯାଇପାରିଛି । ପୋଥରୁ ଜଣିବା
ପାଇଁ ପୋଥର ପ୍ରଥମ ପଡ଼ରେ ଗୁରୁର ନାମ ସହିତ ଅଭିନ୍ନ

ମୟୁ ଶ୍ରୀଗଣେଶ୍ୟ ନମ୍ବାରୀ ଲେଖାଯାଇଥାଏ । ଶେଷରେ
ସେହି ପୋଥରେ ପୁଣ୍ଡିକ ଭାବେ ଏହା କେଉଁ ଶ୍ଵାନ୍,
କେଉଁ ସମୟର ଏବଂ ଏଥିରେ କେଉଁ ବିଷ୍ଣୁ ରହିଥାଏ,
ଯାହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୂଚନା ତଥ୍ୟ ଲିଖନ କରାଯାଇଥାଏ ।
ଭୂବନେଶ୍ୱରରେ ଥୁବା ରାଜ୍ୟ ସଂଗ୍ରହାଳୟ, କେବାରନାଥ
ଗବେଶଣା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ, ପୁରାର ରମ୍ଭନନ୍ଦ ପାଠୀଗାର,
ନୟାଗଢ଼ର ନୁଆଗାଁରେ ଥୁବା ଦାସରଥ୍(ଦୟାଇଅଜା)
ସଂଗ୍ରହାଳୟ ସେମେତ ଅନେକ ଶ୍ଵାନରେ ତାଳପତ୍ର ପୋଥ
ରହିଛି । ପ୍ରତିବର୍ଷ ଦୋଳପୁଣ୍ୟମାରେ ଗାଁର ଦୋଳମଣ୍ଡପଠାରେ
ତାଳପତ୍ରରେ ଲିଖିବ ବାର୍ଷିକ ପଞ୍ଜିକାକୁ ପାଠ କରାଯାଉଥିବା
ପରମର ଏବେ ବି ଅନେକ ଗାଁଶ୍ଵାରେ ଦେଖାବାକୁ ମିଳେ ।

ପୋଥ ତିଆରି ପ୍ରଶାଳୀ: ତାଳଗଛରୁ ବାହୁଜାକୁ
କଣ୍ଠିବା ପରେ ସେଥିରୁ ପଡ଼କୁ ଭଲଭାବରେ ଖରାରେ

ଶ୍ଵାନ୍ ଯାଇଥାଏ । ଏହାପରେ ପଡ଼ରୁ ଖତିକା ବାହାର

କରାଯାଇ କେବଳ ସେହି ପଡ଼କୁ ୨ଦିନ ଧରି ଖରାରେ

ଶ୍ଵାନ୍ ଯାଇଥାଏ । ପରେ ପୋକ ଦାରୁ ଏହି

ପଡ଼ରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ହଳଦୀ,

ନିମାପତ୍ରକୁ ପାଣିରେ ଫୁଟାଇ

ସେଥିରେ ତାଳପତ୍ରକୁ

ପ୍ରାୟ ଏକଘଣ୍ଠା ଭିଜାଇ ରଖିବାକୁ
ପଢ଼ିଥାଏ । ପ୍ରାୟ ୧୩ଙ୍ଗ ଲମ୍ବ
୧.୮ ଲଙ୍ଘ ଓରାମାପରେ କଟାଯାଇଥିବା ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକର
କୋଣକୁ ଅର୍ଦ୍ଧକୋଣାକାର ଥାଇବର କଟାଯାଇଥାଏ ।
ଏପରି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାପ ଅନୁସାରେ ତାଳପତ୍ର ପୋଥକୁ
ତିଆରି କରାଯାଇଥାଏ ।

କିପରି ଲେଖାଯାଏ ପୋଥ: ତାଳପତ୍ର ପୋଥ
ତିଆରି କରିବା ପୂର୍ବରୁ ତାଳପତ୍ରର ଦୁଇପାର୍ଶରେ
ମାର୍ଜନ ପାଇଁ ପ୍ରାୟ ୩ ଘଣ୍ଟା ଲେଖିବାକୁ ପାଇଁ
ପାଇଁ ୨ ଘଣ୍ଟା ଥାଏ । ପ୍ରାୟ ଗ୍ରେମିରେ ସମ୍ବାଦ
ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଭାଗ କରାଯାଇଥାଏ । ତା' ଉପରେ କେବେଳ
ପକାଇ ପେନ୍ସିଲରେ ସିଧାସିଧା ଗାର ପକାଯାଇ
ଲେଖନୀ କିମ୍ବା କଣ୍ଠାମୁନରେ ଲେଖା ଓ ତିତ୍ର ଅଙ୍କନ
କରାଯିବା ପରେ ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ୪/୪ଘଣ୍ଠା ଖରାରେ
ଶୁଖାଯାଇଥାଏ । ଏମିତି ପ୍ରାୟ ୧୦୦ ଟି ଶୁଖଳା ପତ୍ରକୁ
ଏକାଠି କରାଯାଇ ଏକବିଢ଼ା ପୋଥ କରାଯାଇଥାଏ ।
ପତ୍ରରେ ରେଜିଟ୍ରେ ଲିପିରେ ରଜଭାବେ ପୋଲାଙ୍ଗ ତେଲରେ
ଜଳାଯାଉଥିବା ଦୀପ ବଳିତାର କଳାକୁ ବ୍ୟବହାର
କରାଯାଇଥାଏ । ପୂର୍ବରୁ ତିଆରି କରି ରଖାଯାଇଥିବା
ପତଳା ଓ ପଳିସ ନିମ୍ନ ପଚାରେ ତୋରିଲାଗାଇ ପୋଥର
ମିଳାଟ ବା କରରଭାବେ ବ୍ୟବହୃତ କରାଯାଇଥାଏ ।
ଜଣେ ପୋଥ କାରିଗର ପ୍ରାୟ ୧୫୧୫/୧୦ଦିନ ମଧ୍ୟରେ
୧୫୦୦ ରୁ ୧୦୦୦ ଟି ପତ୍ରରେ ଲେଖାଲେଖୁ କରିପାରିଥାନ୍ତି ।

ପୋଥ ସୁରକ୍ଷା: ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ପ୍ରାଚୀନ

ପ୍ରଶାଳୀରେ ତାଳପତ୍ର ପୋଥଗୁଡ଼ିକୁ ଖୋଲାଯାଇ

ପ୍ରଥମେ ସେଥିରେ ଲାଗିଥିବା ଧୂଳିକୁ କମା କିମ୍ବା ବ୍ରଶ

ଦ୍ୱାରା ସଫା କରାଯାଇଥାଏ । ପରେ ନିମ୍ନଲେଖରେ

ଶୋଧନ କରାଯାଇଥାଏ ।

ସେଥିରେ ନିମ୍ନ ପତ୍ରଗୁଡ଼ି,

ହଳଦୀଗୁଡ଼ି, କଳାଜିରା

ଆଦି ବ୍ୟବହାର

ବସୁ ପୁରାନ ତାଳପତ୍ର

ପୋଥରେ ଆପେ ଆପେ ଏକପ୍ରକାର ଉପରେ
କାଟ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଥିବାରୁ ତା' କବଳର ରକ୍ଷାପଦାର
ପାଇଁ ପାଥୁରାତ୍ମିକାରୁ ଲାଲକନାରେ ଗୁଡ଼ାର ରଖାଯାଇଥାଏ ।
ଏଥିପାଇଁ ପାଥୁରାତ୍ମାର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ତାପମାତ୍ରାର
ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଏପରି ପାଥୁରାତ୍ମାର
କଷଭିତରକୁ କୌଣସି ଖାଦ୍ୟପଦାର୍ଥ ନେବାକୁ ବାରଣ
କରାଯାଇଥାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ବୈଜ୍ଞାନିକ ପ୍ରଶାଳୀରେ
ପୋଥର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ କେତେକ କେମିକାଲ
ଉପଚାର କରାଯାଉଛି । ଏପରି କି (ପାତ୍ରାତ୍ମକାଳ
ବେଞ୍ଜିନ୍)ରେକ୍ଟିପାଏଡ଼ ମିଶାଇ ପୋଥଗୁଡ଼ିକୁ ଦ୍ରେବ
କରାଯାଇଥାଏ । ଜାଗାମ ପାତ୍ରାତ୍ମକାଳ ନୁଆଦିଲୀଙ୍କ
ଉଦୟମରେ ପୋଥ ସଂରକ୍ଷଣ ଓ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ
ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯାଇଛି ।

ଓଡ଼ିଶାରେ ପୋଥ: ପ୍ରଫେସର ଉତ୍ତର ବଂଶୀଧର
ମହାନ୍ତି 'ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ଲିତିହାସ' ପୁସ୍ତକରେ
ଉଲୋଖ କରିଛି- ଓଡ଼ିଶାରେ ପ୍ରାୟ ୭୩୪/୭୩୫/୭୩୬ ଶତାବ୍ଦୀ
ବେଳକୁ ତାଳପତ୍ର ପୋଥ ଲେଖାର ପରମରା ଆରମ୍ଭ
ହୋଇଥିବା କେତେକ ଗବେଷଣାରୁ ଜଣାପଡ଼େ ।
ପୂର୍ବେ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତରେ ଲିଖିତ ମାଦଳାପାଞ୍ଜି, ମହାପୁରୁଷ
ଅମ୍ବୁତାନନ୍ଦ ଦାସଙ୍କ ମାଲିକା, ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସଙ୍କ ଓଡ଼ିଆ
ଭାଗବତ, ସାରଳା ଦାସଙ୍କ ମହାଭାରତ ଆଦି ବସୁ
ବିଳ ତାଳପତ୍ର ପୋଥରୁ ସୁଚନାମିଲେ । କେତେକ
ପୋଥରେ ତିତ୍ର ସହିତ ଲେଖାମାନ ରହିଛନ୍ତି । ଯଥା-
ଆର୍ତ୍ତଭ୍ରାଣ କରିଶେ, ଗାତ୍ରୋଗିନ୍ ଓ ଉତ୍ତରିକାଶ ।
ବିଶେଷକରି ଓଡ଼ିଶାର ଅବିଭିତ୍ତ ପୁରା ଓ ଗଞ୍ଜାମ
ଜିଲ୍ଲାରୁ ବସୁ ତାଳପତ୍ର ପୋଥ ମିଥ୍କାବା ବେଳେ
ଅନ୍ୟ ଜିଲ୍ଲାଗୁଡ଼ିକରେ ଲୁକାଗୁଡ଼ିକରେ ଲୁକାଯିତ ରହିଥିବା ପୋଥକୁ
ପୁନରୁଦ୍ଧାର,

ସରକାର ଓ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ରଖିବା ପାଇଁ ଏହି ବିଷୟରେ ଅଧିକ ଗବେଷଣାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି। ଦେଶ ବିଦେଶରେ ଯୋଥୁ ପୋଥର ଜିତ୍ତାସ ବହୁ ପ୍ରାଚୀନ। ତେବେ ପୂର୍ବକାଳେ ଶିଳାଲିପି, ତାମ୍ରଲିପି ଓ ରୋପ୍ୟଳିପି ପ୍ରତଳନ ହେଉଥିଲା। ସମୟକ୍ରମେ ତାଳପତ୍ର ଉପରେ ଲିଖନ ଓ ଟିପ୍ପର ପ୍ରତଳନ ହୋଇଥିଲା। କେତେକ ଗବେଷଣାରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି, ପ୍ରଥମ ଦକ୍ଷିଣ ଏସିଆର ଲୋକମାନେ ତାଳପତ୍ରରେ ଲେଖନୀଆ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ। ସେହିପରି ବ୍ରଦ୍ଧିଦେଶ, ଶ୍ରିଲଙ୍କା, ଥାଇଲାନ୍ଧ ଏବଂ ଜଣ୍ଠୋନେସିଆ ଆଦି ବିଭିନ୍ନ ଦେଶର କେତେକ ଅଧିବାସୀ ମୁହର ସୁନ୍ଦର ତିର୍ତ୍ତ ଅଙ୍କନ କରିଥାନ୍ତି। ପୃଥ୍ବୀର ଏପରି ଅନେକ ଦେଶରେ ଏପରି ଯୋଥୁ ବହୁ ପ୍ରାଚୀନ ହୋଇଥିବା ଜଣାପଡ଼େ। ତାଳପତ୍ର ପୋଥର ବହୁ ପ୍ରାଚୀନ ତଥ୍ୟ ମିଳେ।

ତାଳପତ୍ରରେ କଳାକୃତି: ଓଡ଼ିଶାର ଶିଳ୍ପୀ ବିଭିନ୍ନ ପାରଶ୍ରିକ ତିର୍ତ୍ତ ଅଙ୍କନ କରି ଓଡ଼ିଶା କଳାସଂସ୍କରଣକୁ ସମୃଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି। ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲାର ଏହିଥ୍ୟ ଗ୍ରାମ ରଘୁରାଜପୁରର ତାଳପତ୍ର ଖୋଦେଇ ତିର୍ତ୍ତଶିଳ୍ପୀମାନେ ମହାଭାରତ, କୃଷ୍ଣାରାଜା, ରାମାଯଣ ପରି ବିଭିନ୍ନ ପୌରାଣିକ କଥାବସ୍ତୁ ଉପରେ ଆଧାରିତ ତିର୍ତ୍ତକୁ ତାଳପତ୍ରରେ ଲିଖନ ଦ୍ୱାରା ଖୋଦେଇକରି ଦେଶୀୟ ପରିଚିତରେ ରଙ୍ଗଦେଇ ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର ତିର୍ତ୍ତ ଅଙ୍କନ କରିଥାନ୍ତି। ଏହି ଅଞ୍ଚଳର ଜାତୀୟପ୍ରତର ପୁରାଣରପ୍ରାପ୍ତ ତାଳପତ୍ର ଖୋଦେଇ ତିର୍ତ୍ତଶିଳ୍ପୀ ବିଶ୍ଵାନାଥ ସାର୍କାର୍ କୁହାନ୍ତି, ଆଜିକୁ ପ୍ରାଯ୍ୟ ୧୯୫୮ମୟେରୁ ଏହି କାମ କରିଆଯାଇଛି। ଏଥରେ ମୋ ପରିବାରର ଅନ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ସାମିଲ ହୋଇଛନ୍ତି। ଏହା ବ୍ୟତୀତ କେତେକ ପୁଅଞ୍ଜିଅ ମଧ୍ୟ ତାଳପତ୍ର ଖୋଦେଇ ତିର୍ତ୍ତ ଶିଳ୍ପାର ତାଳିମ ନେଇଛନ୍ତି। ଏହି ଗାଁରେ କେତେକ ଶିଳ୍ପୀ ଜାବିକାଭାବେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ତଳାଇଛନ୍ତି। ବଳଙ୍ଗ, ଡେଲଙ୍ଗ, ସାକ୍ଷାଗୋପାଳ ଆଦି ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳରୁ ତାଳପତ୍ର କିଣିଆଣିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ। ପ୍ରଥମେ ତାଳପତ୍ରକୁ ସଂଗ୍ରହକରି ତାକୁ ସାଇକରି କାଟି ଖାରେ ସୁଖାଇ ଥାଉ। ପରେ ନିମ୍ନପତ୍ର ପାଣିପୁଣୀଇ ସେହି ତାଳପତ୍ରକୁ ଉଠିଲେ ଦେଉ। ଆବଶ୍ୟକ ତିର୍ତ୍ତ ପାଇଁ ସୁତାରେ ତାଳପତ୍ରକୁ ବାନ୍ଧିଥାଉ। ପରେ ମାପ ଅନୁସାରେ ତାଳପତ୍ରରେ ତ୍ରୁଟି କରାଯାଇଥାଏ। ଲିଖନରେ ତିର୍ତ୍ତକୁ ଖୋଦେଇ କରି କଳାତ ଅଠାକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥାଏ। ଦେଶୀୟ ଜଣଭାବେ ଶଙ୍କା, ହେଙ୍କୁଳା, ହରତାଳ, ଗେରୁ ଓ ପୋଲାଙ୍ଗ ତେଲରେ ଜଳାଯାଇଥିବା ବଳିତାର କଳାକୁ ବ୍ୟବହାର କରିଥାଉ। ଗୋଟିଏ ବିଶ୍ଵାନାଥ ତିର୍ତ୍ତ ଆଦିର ପାଇଁ ଜଣେ କାରିଗରକୁ ମାପଅନୁସାରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିନ ଲାଗେ। ପ୍ରମୁଦ ତାଳପତ୍ର ତିର୍ତ୍ତକୁ ବିନ୍ଦୁ ପାଇଁ ରଘୁରାଜପୁର ସମେତ ବିଭିନ୍ନ ହସ୍ତତିରେ ଶିଳ୍ପ ମେଲାକୁ ନିଆୟାଇଥାଏ। ଏପରି କି ଦିଲୀ, ବମ୍ବ, ପୁରୀ, ଭୁବନେଶ୍ୱର ଆଦି ଶ୍ଵାନରେ ବିକ୍ରି ହୋଇଥାଏ। ପ୍ରାୟ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ତାଳପତ୍ର ତିର୍ତ୍ତର ମୂଲ୍ୟ ୨୮ହଟଙ୍କାରୁ ଆରମ୍ଭକରି ୨୦ହଟାର ରଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିନ୍ଦୁ କରାଯାଇଥାଏ। ଏହି ପରଶ୍ରବାକୁ ବଞ୍ଚିଲେବାର ପ୍ରୟାସ ଗାଲୁ ରଖିଥିବା ଏଥିଯୋଗୁ ରଘୁରାଜପୁରକୁ ଶିଳ୍ପୀ ଗ୍ରାମର ମାନ୍ୟତା ମିଳିଛି।

କେଦାରେଶ୍ୱର ମିଶ୍ର

ତାଳ ବେଶ ସୁଆଦିଆ, ତାଳମୁଡ଼ ଶକ୍ତିବର୍ଷକ, ଏଥରେ ପ୍ରୋଟିନ, ଶୈତାନ ରହିଛି।

ଜାତକ, ପାଞ୍ଜି ପାଇଁ ଲୋଡ଼ାପଡ଼େ:

ଦିନଥିଲା ପୁରାଣାସ୍ତ୍ର ଏବଂ ରାଜାରାଜୁଡ଼ା ସମୟରେ ତିରାଇ ପାଇଁ ଯେ କେବଳ ତାଳପତ୍ର ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଉଥିଲା ତା' ମୁହଁ ବରଂ ଜାତକ, ପାଥୁ ଓ ପଞ୍ଜିକା ଆଦି କାର୍ଯ୍ୟପାଇଁ ଏହାକୁ ଖୋଜାପଡ଼ୁଥିଲା। ସେହିପରି ତାଳପତ୍ର ଛତା ଓ ବିଶ୍ଵାନାର ବହୁଳ ବ୍ୟବହାର ଯୋଗୁ ଏପରି ସାମଗ୍ରୀର ଖୁବ ଚାହିଦା ଓ ପରିଚିତ ଥିଲା। ଆଜିକାଳ ଏହାକୁ କେହି କେହି ହୋଖାନ ନିମନ୍ତ୍ରଣପତ୍ର ରୂପେ ବ୍ୟବସ୍ଥାତ କରିଥାନ୍ତି।

ପର୍ବପର୍ବାଣରେ ଖୋଜାନ୍ତା:

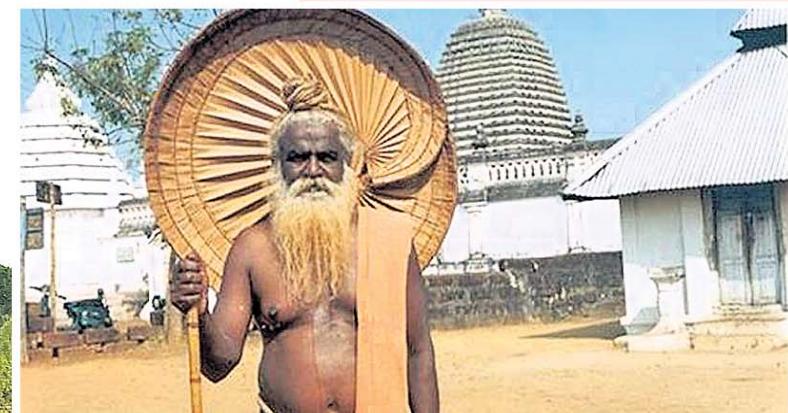
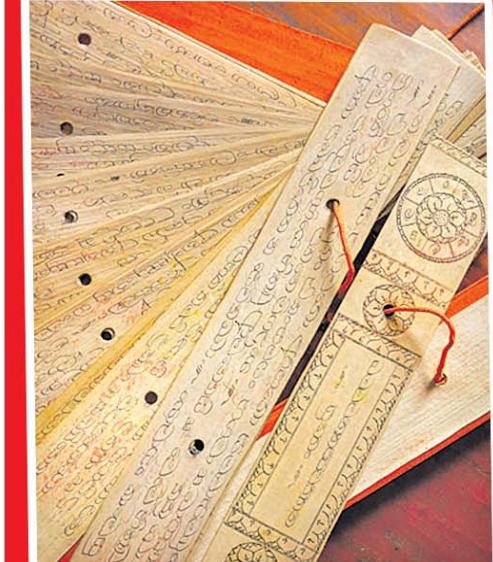
କଥାରେ ଅଛି ଓଡ଼ିଶାର ବାରମାସରେ ତେରପରି । ତେବେ ଅକ୍ଷୟତୃତୀୟରେ ଜଣି ଅନୁମଳ ହେଉ କି ବାବିତ୍ରୀ ଅମାବାସ୍ୟା । ସେତେବେଳେ ପୁକା ପାଇଁ ଲୋଡ଼ାପଡ଼େ ତାଳ । ମୁଣ୍ଡି ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ମେଳା, ଛସବ ଓ ଶୋଭାଯାତ୍ରା ପାଇଁ ତାଳଫୋଟକା ତିଆରି କାରିଗରମାନଙ୍କୁ କେହିକେହି ଲୋଡ଼ିଥାନ୍ତି । ଏହି କାରିଗରମାନେ ତାଳପତ୍ରରେ କିଛି ବାରୁଦ ରଖି ତାଳଫୋଟକା ତିଆରି କରିବା ଅଛି । ଏହାକୁରା ଏମାନେ ନିଜ ରୋଗାର ଖୋରକୁ ଦ୍ୱାରା ରଖିଥାନ୍ତି । ମାତ୍ର ଏହି ବିପଞ୍ଚନକ ତାଳଫୋଟକା ତିଆରି କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତି ସର୍ବଦା ସର୍ତ୍ତକତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବା ଅଛି ଜରୁରା ହୋଇପଡ଼ିଛି ।

ଉଚ୍ଚ ତାଳଗଛ ଆକାଶ ଛୁଟ୍, ବାୟାର ବସା ଦୋହଲୁ ଥାଏ:

ବାୟାରତେ ଉଚ୍ଚ ତାଳଗଛପତ୍ରରେ ବସାବାନି ରହିଥାଏ । ଯେତେ ହେବାରେ ହେବାରେ ବିତ୍ତି ବା ବସା ଛିଢ଼େନାହିଁ । ତାଳଗଛ ଖୁବଶକ୍ତ ହୋଇଥିବାରୁ ସେଥିରେ କେହି କେହି ନାଳ ରାଷ୍ଟ୍ରା ପାରହେବାରୁ ତାଳଦଣ୍ଡ ପକାଇ ଗମନାଗମନର ସୁବିଧା କରିଥାନ୍ତି ।

ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲା ଶ୍ରାବମରପୁର ଗ୍ରା.ପ. ଅଧୀନ ନହିଁଲା ଗାଁର ଭାମାବେନ ବସିଥିବା କୁହାନ୍ତି, ବାପ ଅଜା ଅମଳରୁ ଆମର କୌଳିକବୁଝି ଭାବେ ଆଖିପାଖ ଗାଁର ତାଳଗଛରୁ ତାଳବରଡ଼ା ଓ ସେଥିରୁ ପତ୍ର ବାହାରକରି ବିକ୍ରି କରିଥାଏ । ପରିବାରରେ ଅନ୍ୟମାନେ

-ବନବିହାରୀ ବେହେରା କିଶୋରଚନ୍ଦ୍ର ମହାପାତ୍ର

ଲୋକ ସଂଗୀତରେ ସୁବାସିତ-ସୁବାସ

ଲୋକକଳା, ନାଟକ ହେଉଥିବା ଗାତିନାଟ୍ୟ କିମ୍ବା ଚଳକିତ୍ର, ତାଙ୍କର ସଂଗୀତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ସବୁଥିରେ ବେଶ ବାରି ହୋଇପଡ଼େ । ସଜୀତ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବି ତାଙ୍କର ରହିଛି ଦକ୍ଷତା । ଆଜକୁ ପ୍ରାୟ ତିନି ଦଶକ ତଳେ ଏକ ଓଡ଼ିଆ ଚଳକିତ୍ର ଗାତର ସ୍ଵରକୁ ସେ ସଂଯୋଜନା କରି ସାଧାରଣରେ ଖୁବ୍ ପରିଚିତ ହୋଇପାରିଥିଲେ । ଅନେକଙ୍କ ମୁଖ୍ୟ ଶୁଣିବାକୁ ମିଳୁଥିଲା ‘ତୁ ମୋ ସ୍ଵପ୍ନ ସୁନେଲି ସନ୍ଧ୍ୟା, ରଜନୀ ଗନ୍ଧା’ । ଏହି ଗାତର ସ୍ଵର ସଂଯୋଜନାରେ ଥୁଲେ ରାମହରି ଓ ସୁବାସ । ତେବେ ସଜୀତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ସୁବାସ ରାମକଞ୍ଚ ଜନ୍ମ ଭବୁକ ଜିଲ୍ଲାର ନରିପୁର ଗାଁରେ । ପିତା ରାମକୃଷ୍ଣ ରାମ, ମା’ ଦୁର୍ଗାଦସୀ ରାମ । ସେ କୁହାନ୍ତି, ମୋ ବାପା ଥୁଲେ ଜଣେ ଛୋଟ ବ୍ୟବସାୟୀ । କିନ୍ତୁ ମା’ ମୋତେ କଷଣିକା ଭାବେ ଦେଖୁବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ସେ ଡଙ୍କାରେ ଗୋଟିଏ ପୁରୁଣା

ହାରମୋନିୟମ କିଣି ଦେଇଥିଲେ । ସେଥିରେ ପ୍ରାୟ ୧୯୭୭ ମସିହାରୁ ସଜୀତ ଶିକ୍ଷା କରିଥିଲି । ଭବୁକର ପୁରାତନ ଅନୁଷ୍ଠାନ ମନମୋହନ ସଜୀତ ପରିଷଦରେ ଶିଖାଲାଭ କରିଥିଲି । ସର୍ବତ ରୁହଣୀ ମୁଚ୍ଚଳାଧିର ରିତି ଥୁଲେ ମୋର ସଜୀତ ଗୁରୁ । ନରିପୁର ପ୍ରାଥମିକ ସ୍କୁଲ ଶିକ୍ଷାପରେ ବଜ୍ଞାନି ସ୍କୁଲ ଓ ଭବୁକ ହାଇସ୍କୁଲରେ ପଢ଼ିଲି । ଅଷ୍ଟମ ଶ୍ରେଣୀରେ ପରିବ୍ରାତା ବେଳେ ସଜୀତ କ୍ଷେତ୍ରରେ କିଛି କିଛି ଶିକ୍ଷା ପାଇସାନ୍ତିରାଏ । ମୁଣ୍ଡ୍ୟ ୨ ବେଳକୁ ସଜୀତ କମ୍ପୋଜିଶନ ଶିଖି ପାରିଥିଲି । କେତେବେଳେ ଦେଶାମ୍ବୋଧକ ଗାତ, ଗାତିନାଟ୍ୟ ଆଦିରେ କମ୍ପୋଜିଶନ କରିପାରିଥିଲି । ମୋର ପ୍ରଥମ ଚଳକିତ୍ର ଗାତଥିଲା ରଜନୀଗନ୍ଧା । ଏହି ଚଳକିତ୍ରର ପ୍ରଯୋଜନ ଥୁଲେ ବଚକୃଷ୍ଟ ନାୟକ । ବାରିପଦାରେ ତାଙ୍କ ସହ ଦେଖା ହୋଇଥିଲି । ପ୍ରଥମେ ସେ ତାଙ୍କ ଚଳକିତ୍ରରେ ମୋତେ ସୁଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ଏହି ଚଳକିତ୍ରରେ ଗାତ ଗାତ ଥିଲା । ସମୟକ୍ରମେ ସୁନୀଲ ରାଉତଙ୍କ ସୁନା ପାଲିଙ୍କି ଓ ଭୁଲସୀରେ ମୁଖିକ କମ୍ପୋଜିଶନ କରିଥିଲି । ମୋ ସଜୀତ ଜାବନଥିଲା ସଂଘର୍ଷମୟ । ଶିକ୍ଷାଗତ

ଭାବେ ସ୍ଥାତକ, ସଜୀତରେ ମାଝରତିଶ୍ୱାୟ ଓ ଗୋଲତ ମୋଡ଼ାଲିଷ୍ଟ । କଟକ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ସଂଗୀତ ଅଧ୍ୟାପକ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟକରିଛି । ପ୍ରାୟ ୨୪ରୁ ଅଧିକ ଶାତିନାଟ୍ୟରେ ସଂଗୀତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଓ ଅଭିନ୍ୟ କରିଛି । ମୋରିଲ ତାମସାରେ ପ୍ରାୟ ୩୪ ବର୍ଷଧରି ସଂଗୀତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେଇଛି । ଏପରିକି ପ୍ରାୟ ୪୮ ଭାଷାରେ କଷଦାନ ବି କରିଛି । ୧୦ରୁ ଅଧିକ ଯାତ୍ରା ଅପେରା ସହିତ ୧୨ଟି ଚଳକିତ୍ର, ୨୪ଟି ଆଲବମରେ ସଂଗୀତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେଇଛି । ଏକାଧିକ ଦେଶାମ୍ବୁଦ୍ଧ, ମରାଠା ଜାତାରଣ ଓ ପରିବେଶ ସୁରକ୍ଷା ସମ୍ପର୍କତ ଚଳକିତ୍ରରେ ସ୍ଵର ସଂଯୋଜନା କରିପାରିଛି । ରଜନୀଗନ୍ଧା, ପୁଆ ମୋର ଭୋଲାଶଙ୍କର, ସୁନା ପାଲିଙ୍କି, ଲାଲ ଚନ୍ଦ୍ରପତ୍ର ସାଧବବୋହୁଁ ଏଇ ମିଳନ ଯୁଗ ଯୁଗର, ସଞ୍ଚ ଆସେ ପ୍ରିୟାକୁନେଇ ଆଦି ଚଳକିତ୍ରରେ ସଂଗୀତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେଇଛି । ୧୯୯୦ରେ ଓଡ଼ିଶା ସଂସ୍କୃତ ବିଭାଗ ତରଫରୁ ରଜନୀଗନ୍ଧା ଚଳକିତ୍ରର ଶ୍ରେଷ୍ଠସଜୀତ ଭାବେ ରାଜ୍ୟ ଚଳକିତ୍ର ପୁରସ୍କାର ମିଳିଥିଲା । ପିଲାଙ୍କ ପାୟକ୍ରମରେ ଥୁବା ଗାତରୁକୁ ହିୟାରେ କମ୍ପୋଜିଶନ କରିଥିବାରୁ ଜନୋଡ଼େଇ ଭାବେ ଜାତାୟ ପୁରସ୍କାର, ୨୦୧୨ ସଂଗୀତ ଅଧ୍ୟାପନା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଭୂମିକା ପାଇଁ ପୂର୍ବତନ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ପ୍ରଶନ୍ଦବ ମୁଖ୍ୟାଙ୍କଠାରୁ ପୁରସ୍କାର ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲି । ନାଲଚକ୍ର ପୁରସ୍କାର, ଶାରଳା ପୁରସ୍କାର, ତ୍ରତ୍ରାଗା ଆର୍ଥିତ, ମହାବାର କେଲିପ୍ରତିକଶନ ଆର୍ଥିତ ୨୦୧୦, ମାୟାନଗରା ଆର୍ଥିତ, କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବିଦ୍ୟାଲୟ ଆଶ୍ରମ ଆର୍ଥିତ, ବିଶ୍ୱାମାପାତଣ ଉତ୍କଳ ସାଂସ୍କୃତିକ ସମାଜ ଏବଂ ମୂର୍ଖନା ସାଂସ୍କୃତିକ ଆଦି ଅନେକ ସାଂସ୍କୃତିକ ସାମାଜିକ ସମ୍ପର୍କ ମିଳିଛି । ଦିଲାରେ ‘ଏକ ଭାବରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାରତ’ ରେ ପ୍ରାୟ ୪୦ଜଣ ଛାତ୍ରୀଙ୍କ ନେଇ ସୁନ୍ଦର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ କରିପାରିଥିଲୁ । ଓଡ଼ିଶା ବ୍ୟତାତ ଦିଲା, ଚେନ୍ନାଇ, ମଣିପୁର, ଖୋଜନାରୀ, କେରଳ, ହାଇଦ୍ରାବାଦ, ରାଜ୍ୟାନନ୍ଦ, କଲିକତା, କମ୍ପ୍ୟୁଟର, ମଣିପୁର, ଆସାମ, ରାଷ୍ଟ୍ରପତି, ଗ୍ରାମୀନର ଆଦିମାନରେ ସଜୀତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ କରିଛି । ଅନ୍ୟପକ୍ଷ ସହଧର୍ମୀ ଉର୍ମିଳା ସାହୁ ଜଣେ ଓଡ଼ିଶା ନୃତ୍ୟଶିଳ୍ପୀ, କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବିଦ୍ୟାଲୟର ପ୍ରିୟକିଳା । ମୋ ଓଈ ରାଗେଶ୍ୱର ନେଇ ଜଣେ କଷଣିକା ଓ ନୃତ୍ୟଶିଳ୍ପୀ । ସମସ୍ତଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ସହ୍ୟୋଗରୁ ଆଜି ଏହି ପ୍ଲାନରେ ପହଞ୍ଚିପାରିଛି । ଆଗାମୀ ପିତର କଳାପ୍ରେମୀଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ ଓଡ଼ିଶା ଚଳକିତ୍ର ଦେଖନ୍ତୁ ନିଜ ରାଜ୍ୟର ଭାଷା ସଂଗୀତକୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦିଅନ୍ତୁ ।

-ବନବିହାରୀ

କ-ମୋଲ

-ରିଜ୍ଞ୍ମ ଚୌଧୁରୀ

ଆଶାରକୁ କିଳିଦେଇ ବାରିପଟ ଦରଜା
କ'ଣ ତମେ ସ୍ଵପ୍ନରେ !
ନା ସ୍ଵପ୍ନ ଭଙ୍ଗର ଡିପ୍ରେସନରେ

କ'ଣ ତମେ କାଲି ରାତି ବର୍ଷାରେ
ଫୁଲଟିଏ ହୋଇ ଫୁଲିଛି !
କାହା ଚାର୍ଟ ବଜାରେ
ନା ତମେ ଯୁଝୁବରେ !
ତମେ ପାର୍କରେ
ନା ପାର୍କରେ !
ପ୍ରାପତ୍ରି ପଂଖଧରି ତମେ ବୁଲୁନ ତ !
ଶପିମଳରେ !

ତମେ ସମ୍ବ୍ରଦ୍ଧ ପତନଠାରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵରେ
ଏକ ନିର୍ଜନ ଶାନ୍ଦବଶରେ
ନା, ପ୍ରକ୍ରିୟା ଧାଉଁଛ
ବୁଆର ଭଙ୍ଗରେ ! କେଉଁ ଏକ
ବେଳାଭୂମିରେ

ତମେ ଜୀବନ ଖୋଜି ବାହାରିନ ତ !
ଦିଗବଳ୍ୟ ସେପାଖେ, ମୋତ୍ରୋରେ
ତମେ 'ସା'ରେ, ନା ଶୋକସଥାରେ
ତମେ ସିରାରେର ପିନନ ତ ! ବସି
ପ୍ରେମିକର ସମାଧିପାଠରେ !

ତମେ କୋଉଠି !
ରିହାରେ ନା କଳା ବୁଝାରେ
ବାରରେ ମା ଥିଏବରରେ
ବିରହରେ ନା ପ୍ରଣୟରେ
ତମ ଛାଇ ଭାଜିଛୁଟି ଶୋଇରେ
ମୋ ବାଲକୋନୀରେ

ମୁଁ ଉଷ୍ଣମ ଆଖରେ
ଏମିତି ଖୋଲୁଥାଏ ତମକୁ ସାରା ରାତି
ଖୁବ ନିରଳୋରେ, ଜନବକ୍ଷରେ... !

-କାଲଟା ଲୋହ ଖଣ୍ଡ, ସ୍ତର ଅଥରିଟି ଅପ
ଇଣ୍ଡିଆ ଲିମିଟେଡ୍ (ସେଲ), କାଲଟା
ମୋ-୯୪୩୯୯୪୪୦୯

କୁମାର

-ରାଧାମୋହନ ପାଣିଗ୍ରାହୀ

ବଢ଼ ବିଚିତ୍ର ଏ ଲୁହ
ଦୁଃଖରେ ସାଥୀ ହୁଏ
ସୁଖରେ ବି ।

ଆସିଯାଏ ବିନା ଡାକରାରେ
ଆଖୁ ଆଉ ଆମା ସହ
ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ହୋଇ
ଫେରିଯାଏ ଅନ୍ତରୁତିକୁ
ଗଦେଇ , ଖେଳେ ।

-ସମାଦନ, ଓଡ଼ିଶା ମିରର
ମୋ-୯୮୭୫୭୭୭୪୮୮

ଫାଙ୍କି କି ହୁଏ ତା ଅସ୍ତିତ୍ବ
ସେ ତ ଜୀବନର
ଅନ୍ତରୋତ୍ତମ ନଈ ।

-ପନ୍ଦପୁର, ରାୟଗଡ଼,
ମୋ-୯୭୦୪୧୨୬୫୪୧

ଅନନ୍ତପାଳି ଆଶା

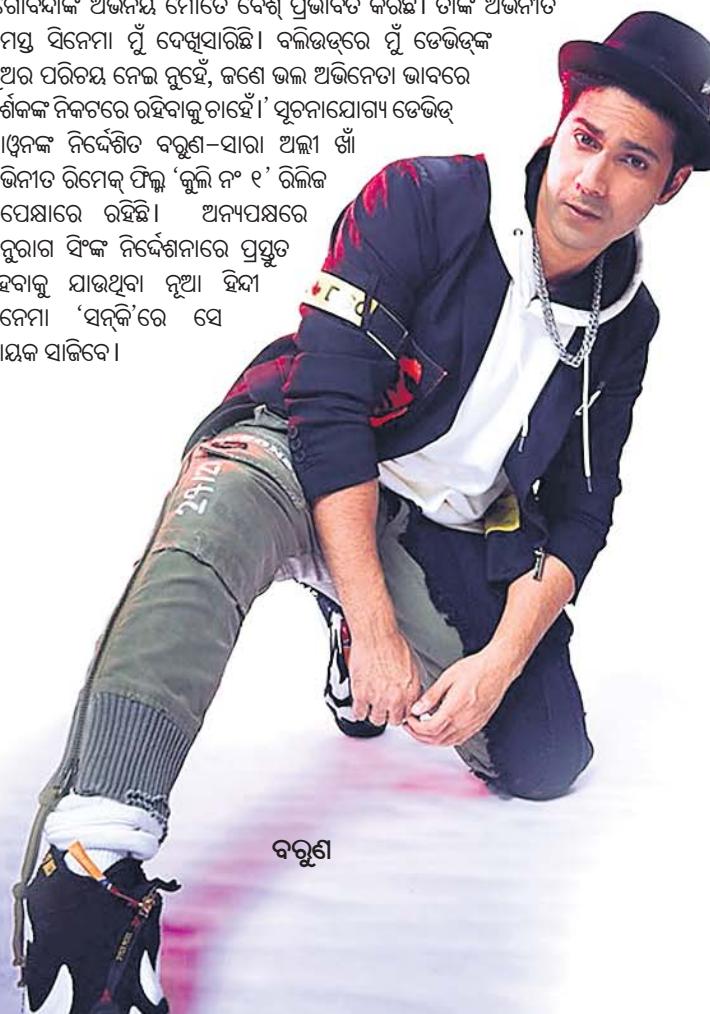
କଥାରେ ଅଛି ଆଶା ଅସୁମାରି । ହେଲେ ସବୁ ଆଶା ଓ ପୂରଣ ହୁଏନା । ତଥାପି କେତେକେ
ନିଜ ଆଶା ପୂରଣ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ନିଜକୁ ମାନସିକ ପ୍ରୁଗରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିନେଇଥାଆନ୍ତି
ଦେଖୁନାହାନ୍ତି, ନିଜର ଏତଳି ଏକ ଆଶା ଦିନେ ନା ଦିନେ ପୂରଣ ହେବ ବୋଲି ଅନୟା ପାଞ୍ଚେ
କେମେତି ଚାହେଁ ବସିଛନ୍ତି । ନିକଟରେ ତାଙ୍କ ଅଭିନାତ ଖାଲି ପିଲି ହିର ହୋଇଛି । ଆଉ ତା'ପରେ
ଅନ୍ୟାଙ୍କ ଖୁସି ଦେଖେ କିମ୍ ? ଏଣିକି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଭୂମିକାରେ ସେ ଅଭିନଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଆଗସ୍ତ
ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ବିଶେଷଭାବରେ ଆକ୍ରମ-କମେଡ଼ ଭୂମିକାରେ ଆକିଂ କରିବାକୁ ତାଙ୍କର ଲଜ୍ଜା
ରହିଛି । ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ଅନ୍ୟା କହିଛି, “ସବୁବେଳେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାର ଭୂମିକାରେ ଅଭିନ୍ୟ କଲେ
କିଛି ଲାଭ ନାହିଁ । ରୋଲ୍‌ରେ ଭେରାଇଟି ରହିଲେ ତାହା ଦର୍ଶକଙ୍କୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥାଏ । ଏବେ ତ
ରୋମାଣିକ ଭୂମିକାରେ ଅଭିନ୍ୟ କରିବାରିଲିମି । ଏଣିକି କମେଡ଼ ହେଉ କି ଆକ୍ରମ ରୋଲଟିଏ
ପାଇଁ ଆଶା ରହିଛି । ମୁଁ ତାହିଁଲେ ତ ହେବ ନାହିଁ, ସେପରି ଅଫର ମିଳିଲେ ହେଲା ।” ତେବେ
ଅନ୍ୟାଙ୍କର ଏହି ଆଶା କେବେ ପୂରଣ ହେଉଛି ତାହା ଆମାମୀ ସମୟ ହେବି ।

ନିତ୍ୟା

ପରେଟ୍ ମନ୍ଦି ପାଇଁ

ବୁଦ୍ଧିର ଆଗାତିର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ହେଉଥିବା ଧ୍ୟାନଙ୍କ ପୁନ୍ନ ବୁଣୀ ଧାର୍ମନ୍ । କରନ କୋହରଙ୍କ
 ଶୁଭେଷ ଅପ ଦ ଲୟର'ରୁ ନିଜର ବଡ ପରଦା କ୍ୟାରିଯର ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ
 ପିଲାଦିନେ ବୁଣୀ ଭାରି ମୁସ୍ତ ଥିଲେ । ଲଞ୍ଚିଲୁଟ୍ଟିତ ନଟ୍ଟିହାମ ତେଣୁ ମୁନ୍ତର୍ବର୍ତ୍ତରୁ ସେ ବିଜନେସ
 ମ୍ୟାନେଜମେଣ୍ଟରେ ଡିଗ୍ରୀ ହାସଳ କରିଛନ୍ତି । ଏପରି କି ସୋଠାରେ ପାକେଟ ମନ୍ତି ପାଇଁ ବୁଣୀ
 ଏକ ଲିପାଲେମ କହାନୀ ଡିକ୍ଷିଲୁଟର ଭାବରେ କିଛି ଦିମ କାମ କରିଥିଲେ । ହେଲେ ଆଙ୍କ୍ରି
 ଲାଇନକୁ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ସେ ଜଣଙ୍କୁ ନିଜର ଆଙ୍କ୍ରି ଗୁରୁ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ସେ
 ଆଉ କେହି ମୁହଁକ୍ରମ, ହିମା ସିନେମାର ଅନ୍ୟତମ ଲୋକପ୍ରିୟ ଅଭିନେତା ଗୋବିଦା । ଏପରି
 କି ଗୋବିଦାଙ୍କ ଅଭିନୀତ ସମସ୍ତ ସିନେମା ସେ ଦେଖୁଥାଇଛନ୍ତି । ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ବୁଣୀ କହନ୍ତି,
 'ଗୋବିଦାଙ୍କ ଅଭିନୟ ମୋତେ ବେଶ ପ୍ରାବିତ କରିଛି । ତାଙ୍କ ଅଭିନୀତ
 ସମସ୍ତ ସିନେମା ମୁଁ ଦେଖୁଥାଇଛି । ବିଜିତଭାରେ ମୁଁ ଡେଭିଲ୍କ୍
 ପୁଅର ପରିଚୟ ନେଇ ନୁହେଁ, ଜଣେ ଜଳ ଅଭିନେତା ଭାବରେ
 ଦର୍ଶକଙ୍କ ନିକଟରେ ରହିବାକୁ ଚାହେଁ ।' ସୁଚନାଯୋଗ୍ୟ ହେଉଥି
 ଧ୍ୟାନଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ବୁଣୀ-ସାଗା ଅଲ୍ଲା ଖୀ
 ଅଭିନୀତ ରିମୋକ୍ ଫିଲ୍ମ 'କୁଳି ନଂ ୧' ରିକିତ
 ଅପେକ୍ଷାରେ ରହିଛି । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ
 ଅନୁରାଗ ସିଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ
 ହେବାକୁ ଯାଉଥିବା ମୁଆ ହିମା
 ସିନେମା 'ସମ୍ବନ୍ଧ'ରେ ସେ
 ନାୟକ ସାଜିବେ ।

ବର୍ତ୍ତଣି

୯୬୯ ରି ଭାବୁଛୁଣ୍ଡି ଜାପ୍ତବୀ

ଶବ୍ଦର ସିଙ୍କ ‘ଶିଖ’ରେ କିଏ ନାଯିକା ହେବ ଏ ନେଇ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ରୋହିତ ସେହି ଅତୁଆରେ ପଡ଼ିଥିଲେ । ଏ ନେଇ ପ୍ରଥମେ ଶ୍ରାଦେବୀ ତନଯା ଜାହ୍ନ୍ଵବୀଙ୍କ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରାଯାଇଥିଲା । ଏପରି କି ଉଚ୍ଚ ବିଷୟରେ ତାଙ୍କ ସହ ଆଲୋଚନା ହୋଇଥିଲା । ହେଲେ କିଛି ଦିନ ପରେ ଜାହ୍ନ୍ଵବୀ ନିଜ ପଚାରୁ କାଣ୍ଡଗୁ ଓହରି ଯାଇଥିଲେ । ତା’ପରେ ସାରା ଅଳ୍ପ ଖାଁଙ୍କୁ ଯୋଗାଯୋଗ କରାଯାଇଥିଲା । ଏବଂ ସେ ଏଥରେ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ରାଜି ହୋଇଥିଲେ । ହେଲେ ଏବେ ସେପରି ଏକ ଅଫର ହାତଛତା କରିଥିବାରୁ ଜାହ୍ନ୍ଵବୀ ଅନୁଭାପ କରୁଛନ୍ତି । ଏ ବିଷୟରେ ଜାହ୍ନ୍ଵବୀ କହନ୍ତି, “ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଏପରି ଏକ ଅଫରକୁ ହାତଛତା କରିଥିଲି । କାରଣ ଏହାର କାହାଣୀ ଉପରେ ଗୋର ଭରପା ଆସି ନ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ପିଲ୍ଲାକୁ ଦର୍ଶକ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଏପରି ପିଲ୍ଲାରେ ଆକ୍ରିଂ କରିବାକୁ ମନୀ କରିଦେଲି ସିନା ହେଲେ ସେପାଇଁ ରଣବୀରଙ୍କ ପରି ଅଭିନେତାଙ୍କ ସହ ଅଭିନୟ ଏବଂ ରୋହିତଙ୍କ ପରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ଅଧୀନରେ କାମ କରିବା ବାବୁ ହରାଇଥିଲି । ଏଥୁପାଇଁ ଏବେ ବି ମୁଁ ଅନୁଭାପ କରୁଛି ।”

ନିତ୍ୟା

ନିର୍ମାଣକାରୀ ପତ୍ରା

ଦିଶା ପଚାନିଙ୍କ ଗେନସନ ବଢ଼ିଯାଇଛି । କାହିଁକି ଜାଣନ୍ତି ? ମୁଆଡ଼େ
ଲେ ତାଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଜିନିଷ ଉପରେ ସଫେଲ ଦେବାକୁ ପଢ଼ୁଛି । ଆଉ
ବିଶ୍ୟରେ କହି କହି ସେ ଚିଠି ଗଲେଣି । କଥା କ’ଣ କି ଗାଇଗର
ଫା ଏବଂ ଦିଶାଙ୍କ ପ୍ରେମ କାହାଶା କାହାକୁ ଅଛପା ନୁହେଁ । ହେଲେ
ଲେଇ ଲୁଚି ଲୁଚି ଶାର ପିଲାର ପରି ଏହି ପ୍ରେମ ସମ୍ପର୍କରୁ ସ୍ଵାକାର
ରିବାକୁ ବୋଧନ୍ତୁ ଦିଶା ନାରାଜ । ତେଣୁ ଗାଇଗରଙ୍କ ସହ ତାଙ୍କର
ପ୍ରଶ୍ନଶୀପ ଅଛି ବୋଲି କହି ତୁଳୁଛନ୍ତି ।
କଗରେ ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ସଫେଲ ଦେଇ
ମ୍ରା ଜନନ୍ତି, “ନାଲାଗନ ଏବଂ ଯୋ

ସିନ୍ମେମା ହିଟ୍ ହେବା ପାଇଁ...

ଏକାଧାରରେ ପ୍ରଯୋଜକ, ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ,
ଅଭିନେତା ରାଜ କମ୍ପୁର। ତାଙ୍କ ପ୍ରଯୋଜିତ,
ଅଭିନାଟ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ସିନେମାଗୁଡ଼ିକ
ଦର୍ଶକଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲା ତିଳ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର
ମନୋରଞ୍ଜନ। ଏବେ ମଧ୍ୟ ରାଜଙ୍କ କେତେକ
ସିନେମାକୁ ବାରମ୍ବାର ଦେଖିବାକୁ ଅନେକ
ଛାତ୍ର କରିଥାଏନ୍ତି। ତେବେ ନିଜର ସିନେମା
କିପରି ହିଁ ହେବ ସେ ମେଳ ସେ ତ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର
ଯୋଜନା କରୁଥିଲେ । ପିଲ୍ଲାର କାହାରୀ,
ସଙ୍ଗାତ, ଉପାୟାପନାକୁ ସେ ଏପରି ଗୁରୁତ୍ବ
ଦେଉଥିଲେ ଯେ ପିଲ୍ଲାଗୁଡ଼ିକ ଦେଖିଲେ ତାହା
ଜଣକୁ ବେଶ ପ୍ରଭାବିତ କରୁଥିଲା । ହେଲେ
ତାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ‘ସତ୍ୟମ ଶିବମ ସୁନ୍ଦରମ’ (୧୯୭୮) କିପରି ହିଁ ହେବ ସେଥିପାଇଁ
ସେ ଏକ ଅଭିନବ ଯୋଜନା କରିଥିଲେ । ଏହାର ଶୁଚି ସମୟରୁ ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶାକାହାରୀ
ପାଲଟି ଯାଇଥିଲେ । କାରଣ କେତେକ ପୂରାତନ କଥାକୁ ସେ ବିଶ୍ଵାସ କରୁଥିଲେ ।
ଶାକାହାରୀ ରହିଲେ ଗୋଟିଏ ସିନେମା ହିଁ ହେବ ବୋଲି ତାଙ୍କ ମନକୁ ଆସିଥିଲା । ଏହି
ପିଲ୍ଲାରେ ଶଶା କପୁର, ଜିନ୍ଦା ଅମନ ଏବଂ ପହିନୀ କୋହାପୁର ଅଭିନୟ କରିଥିଲେ ।

କିଆରାଣ୍ଟି ପୁଣ୍ୟାରେ ଅକ୍ଷୟ

ଲକ୍ଷ୍ମୀ' ପରେ ପୁଣି ଥରେ କିଆରା-ଅକ୍ଷୟ ଯୋଡ଼ିକୁ ବଡ଼ ପରଦାରେ ଦର୍ଶକ ଦେଖୁବାକୁ
ଆଜବେ । ତେବେ ଏହି ନୂଆ ସିନେମାକୁ ନେଇ ବେଶ ଉପାହିତ ଅଛନ୍ତି ଖୁଲାତି ମାଳ୍କର
ନିଥା କେବଳ ସେତିକରେ ସାମିତ ରହିନାହିଁ । ଏବେ କିଆରାଙ୍କ ପ୍ରଶଂସାରେ ଅକ୍ଷୟ
ଗମ୍ଭୀର । “କିଆରା ଜଣେ ଏପରି ଅଭିନେତ୍ରୀ ଯିଏ ଯେ କୌଣସି ଭୂମିକା ତୁଳାଇ ପାରିବେ
ଲକ୍ଷ୍ମୀ'ରେ ତାଙ୍କର ଅଭିନୟ ମୋତେ ବେଶ ପ୍ରଭାବିତ କରିଛି । ପୁଣି ଆଉ ଥରେ ଦେଖି
ମୋ ସହ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ଏଥର ଆମ ଯୋଡ଼ି କେତେ ହିଁ ହେଉଛି ତାହା
ଦର୍ଶକଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ବୋଲି କହିଛନ୍ତି ଅକ୍ଷୟ ।” ସେପରେ କିଆରା କୋଡ଼ି
ଶାତିବାର ? ସେ ମଧ୍ୟ ଅକ୍ଷୟଙ୍କୁ ପ୍ରଶଂସା କରିବାକୁ ପଛାଇ ନାହନ୍ତି । ଏ ନେଇ କିଆରା
କହନ୍ତି, “ଅକ୍ଷୟଙ୍କ ପରି ଜଣେ
ଅଳଗାଉଥର ଅଭିନେତାଙ୍କ ସହ
କାମ କରିବା ଭାଗ୍ୟରେ ଥୁଲେ
ମିଳେ । ଅଭିନୟ ବିଷୟରେ
ତାଙ୍କଠାରୁ ଅନେକ କିଛି ଶିଖୁଛି
ଏବେ ପୁଣି ଥରେ ଅକ୍ଷୟଙ୍କ ସହ
ସ୍ତ୍ରୀ ଶୋଯାର କରିବି । ଏ ନେଇ
ପ୍ରୟୋଜନଙ୍କୁ ଯେତେ ଧନ୍ୟବାଦ
ଦେଲେ ତାହା କମି ହେବ ।”

ଚିକିଏ ଛାଇ ଥଳପ ଖରା, ସିଆଣି ସୁଧରୀ ନ ଦିଏ ଧରା

ପ୍ରଶ୍ନ—ମୋତେ ମନପସନ୍ଦର ସାଥୀଟିଏ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମିଳିନି । କେମିତି ମିଳିବ ତାହାର ଉପାୟ ମୋତେ ବିତାଇବେ କି ?

—ସୁଧରୀ କୁମାର, ବଡ଼ବିଲ, କେଉଁରେ

ଉତ୍ତର : ବେଳେବେଳେ ମନପସନ୍ଦର ସାଥୀଟିଏ ହାତ ପାଆନ୍ତରେ ମିଳିଯାଇଥାଏ । ମୁଣ୍ଡ କେତେବେଳେ ଏଥୁପାଇଁ ବେଶ କସରତ କରିବାକୁ ପଡ଼େ । ତେବେ ମନପସନ୍ଦର ସାଥୀଟିଏ ଚରସ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ସେ ନେଇ ମନ ଭିତରେ ଥିବା ଆକିତାକୁ ଦୂର କରନ୍ତୁ । ନିର୍ମଳ ମନରେ ଦୃଢ଼ ମନୋବଳ ସହ ଆଗାହୀ ଦେଖିବେ ଦିନେ ନା ଦିନେ ଆପଣଙ୍କର ଏହି ମିଶନ ସକ୍ଷେଷ୍ଟ ହେବ ।

ପ୍ରଶ୍ନ—ସେ ମୋ ସମ୍ପଦ ସୁଧରୀ । ହେଲେ ଯେତେ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ସେ ମୋତେ ଧରାଦେଉନି । କ'ଣ କରିବି ?

—ପୂର୍ଣ୍ଣତତ୍ତ୍ଵ ଦାସ, ସୁନାବେଡ଼ା, କୋରାପୁଟ୍

ଉତ୍ତର : ଆପଣ ସପନ ଭାଇଜରେ ଭାସି କୁଳମହାନ୍ତି ତ ? କାରଣ ଯଦି ସେ ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ଆଆନ୍ତା ତେବେ ‘ସେ ମୋତେ ଧରାଦେଉନି’ ବୋଲି ପ୍ରଶ୍ନ ଆପଣଙ୍କ ମନରେ ଉଙ୍ଗି ମାରି ନ ଆଜା । ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରେମିକା—ପ୍ରେମିକ ଭିତରେ ଏପରି ଲୁଚକାଳି ଖେଳରୁ ସେହି ପ୍ରେମ କେତେ ଗାହ ଜଣାପଢିଥାଏ । ଏମିତି ବି ହୋଇପାରେ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରେମିକା ଜଣେ ସିଆଣି । ଆଉ ସେ ଆପଣଙ୍କ ସହ ଏମିତି ଲୁଚକାଳି ଖେଳ ଖେଳି ପ୍ରେମର ମଜା ନେଉଛି । କାରଣ ‘ଚିକିଏ ଛାଇ ଅଳକ ଖରା, ସିଆଣି ପ୍ରେମିକା ନ ଦିବ ଧରା ।’ ବାସ, ଯଦି ସେ ମିଛମିଛିକା ଆପଣଙ୍କ ସହ ଲୁଚକାଳି ଖେଳ ଖେଲୁଛି, ତେବେ ତାକୁ ନେଇ ଚେନ୍ସନ ହେଉଛନ୍ତି କିଆଁ ?

ପ୍ରଶ୍ନ—ମୁଁ ସେହି ଝିଅକୁ ମନ ପ୍ରାଣ ଦେଇ ଭଲ ପାଉଛି । ହେଲେ ସେ ମୋତେ ତା’ ମନ ପ୍ରାଣ ଦେଇ ଭଲ

ପାଉଛି କି ନାହିଁ କେମିତି ଜାଣିବି ?

—ତାପସ କୁମାର, ପୁରା

ଉତ୍ତର : ଆପଣ ସେହି ଝିଅକୁ ମନ ପ୍ରାଣ ଦେଇ ଭଲ ପାଉଛନ୍ତି, ହେଲେ ସେ ଝିଅ ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁଛି କି ନାହିଁ ତାହା ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ଏଥୁରୁ ଯାହା ଜଣାପଡ଼ୁଛି ଏହା ପୁରା ଡ୍ରିନ୍-ସାଇର ଆଫ୍ରେସାର୍ ! ବୁଲଟି ମନ ଯଦି ଭଲ ଭାବରେ ନ ମିଳିଲା ତେବେ ସେହି ପ୍ରେମ ଯେତେ ଆଗନ୍ତୁ ବଢ଼ିଲେ କ'ଣ ହେବ ସେଥୁରୁ ଭଲ ଫଳ ଆଶା କରିବା ବୁଥା । ମନକୁ ମନ ଯଦି ଆପଣ ଏମିତି ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରେମର ଗାତ୍ରକୁ ଏକାମୁହଁ ହୋଇ ଚଲାନ୍ତି ତେବେ ଲାଭ କ'ଣ ହେବ କହିଲେ ? ପ୍ରଥମେ ନିଜ ମନର ମାନସୀ ସ୍ଵଦୟରେ ଏପରି ଘରଟିଏ କରନ୍ତୁ, ଯାହା ଭିତରେ କେବଳ ଆପଣ ହୁଁ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ରହିଥିବେ । ଆଉ ଏମିତି ଅଳଙ୍କା ପ୍ରେମ କଲେ ତାହା ସିନା କ୍ଷଣିକ ଆନନ୍ଦ ଦିବ, ହେଲେ ସେଥୁରେ ଧୋକା ଖାଇବାର ବାବୁ ଅଧିକ ଥାଏ ।

ପ୍ରଶ୍ନ—କଥାରେ ଅଛି ‘କର୍ମ କରିବାକ ଫଳକୁ ଆଶା କରନା ।’ ମୁଁ ତ ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ ଝିଅକୁ ପ୍ରେମ ନିବେଦନ କରିବାଲିଛି । ହେଲେ ସେଥୁରେ ତ କାହିଁକି ସଫଳ ହେଉନି ?

—ଦେବେତ୍ର ପୁରୁଷ, କେତ୍ରାପଦା

ଉତ୍ତର : ଏମିତି ହେଲେ ମଣିଷ ଯାହା ଚାହାନ୍ତା ତାହା କରିପାରନ୍ତା । କୌଣସି କାମ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ତାହାକୁ ଯୋଜନା ମୁଗ୍ଧବକ ହୁଲାଇବାକୁ ପଢିଥାଏ । ମୁଣ୍ଡ ନିଜ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ମାରେ କାମ କଲେ ତାହା ବୋଣ ସଦୃଶ ଲାଗି ନ ଥାଏ । ବାକି ରହିଲା ପ୍ରେମ କରିବା କଥା । ଆଖୁଜୁଣି ପ୍ରେମ ରାଘ୍ୟରେ ଆଗେଇଲେ ମୁଣ୍ଡିବା ସାର । ପୁଣି ଏପରି ପ୍ରେମର କେତେବେଳେ ଦି ଏଣ୍ ହୋଇଯାଏ ତାହା କେହି ବି କେବେ କଞ୍ଚନା କରି ନ ଥାଏ । ତେଣୁ ଦେଖୁ ଗାହିଁ ଏହି ରାଘ୍ୟରେ ପାଦ ପକାନ୍ତୁ । ଏମିତି ତୀର ମାରନ୍ତୁ ଯେ ଯେହିତି ସୁଧରୀ ଝିଅଟି ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରେମ ପାଶରେ ବାହି ହୋଇଯିବ ।

ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର

ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ପୁରଦ୍ଵାରପ୍ରାୟ
ପ୍ରଧାନଶିକ୍ଷକ ତଥା
ସଙ୍ଗୀତ ବିଶ୍ୱାରଦ
ମୋତିଲାଲ ଦୋରା
ନିଜ ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର
ସମ୍ପର୍କରେ ଯାହା କୁହୁଟି...

ଦରମା ଟଙ୍କା ମୋ ଚକିବାରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଯାଉଥିଲା

ବଲାଙ୍ଗର ଜିଲ୍ଲାର ସୁର୍ଦ୍ଧାଠାରେ ମୋର ଜନ୍ମ । ପିଲାଦିନରୁ ନୃତ୍ୟ, ସଙ୍ଗୀତ, ଗୀତିନାଟ୍ୟ ଓ ରାମଲୀଲା ଆଦିରେ ଅଭିନ୍ୟା କରିବାର ସହକ ଥିଲା । ତାସିହିତ ତିରି ଆଙ୍ଗିବା, ମୁର୍ରି ତିଆରି କରିବା କାର୍ଯ୍ୟ ବି ବେଶ ନିଷ୍ଠାର ଭାବେ କରି ଦେଉଥିଲି । କିନ୍ତୁ ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ କୌଣସି ବିଧୁବନ୍ଦୁ ଶିକ୍ଷା ନେଇ ନ ଥିଲି । ଶ୍ଵାନୀୟ ଲୋକ କଜାକାରଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କରି ଝୁଏତ ଏହି କଜା ମୋ ଭିତରେ ଆପେଆପେ ଆସିଯାଉଥିଲା । କେବଳ କଜା ମୁହଁ ପାଠରେ ବି ଝୁର ଭଲ ଥିଲି । ହେଲେ ଆର୍ଥିକ ଦୂରାବସ୍ଥା ତଥା ପାଇସାର ସମସ୍ୟା ପାଇସେ ପାଠରାରେ ବିବହୁ ବାଧା ଉପୁଜିଥିଲା । ସମୟକ୍ରମେ ବଲାଙ୍ଗରରେ କିଛି ବର୍ଷ, ବରଗତରେ କିଛି ବର୍ଷ ଆଉ ସମୟପୂର୍ବରେ ରହି ବହୁ କଷ୍ଟରେ ମୁଁ ପାଠରି ବି.୧୯, ବିଜତି ପାଇସ କରିଥିଲି । ତା ସହିତ ବିଦ୍ରବ୍ର ଭାବେ ସଙ୍ଗୀତ ଶିକ୍ଷା ବି କରିଥିଲି । ଅବଶ୍ୟ ତା’ଭିତରେ ମୁଁ ବୁଲଟି ଶ୍ଵାନରେ ଆକରଣ କରିବାକଟା କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେଠାରୁ ଆଶ ଦୂର୍ବୀଯା ସେମିତି କିଛି ଦରମା ପାଇଁ ନ ଥିଲି । ବିଜତି ପାଇସ କରିବା ପରେ ୧୯୭୦ ମିହନ୍ତାରେ ମୋତେ ରେତାଖୋଲ କ୍ଲବ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଭରତାପୁର ସରକାରୀ ଏମ୍‌ଜ୍ ସ୍କୁଲରେ ପ୍ରଧାନଶିକ୍ଷକ ଭାବେ ଚାକରି ମିଳିଲା । ୧୦୦ ଟଙ୍କା ଥିଲା ମୋର ପ୍ରଥମ ଦରମା । ସେତେବେଳେ ଅଭିନ୍ୟା କରିବା, ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେବା, ନୃତ୍ୟ ପରିବେଶନ କରିବା, ଗୀତ ରଚନା କରିବା ଓ ଗାଇବା, ବାଜା ବଜାଇବା ଆଦି କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଜକୁ ହଜାଇ ଦେଉଥିଲି । ଆଜି ଏଠିକି ତ କାଲି ସେଠିକି ଯିବାକୁ ପଢ଼ୁଥିଲା । ତେଣୁ ଦରମା ଟଙ୍କା ମୋର ଖାଇବାପିଲା, ଯା’ଆସ କରିବା ଆଉ ନିତ୍ୟ ଚଳଣିରେ ସରି ଯାଉଥିଲା । ତେବେ ତାକିରି କାଳରେ ବିଭିନ୍ନ ଶ୍ଵାନରୁ ବଦଳି ହୋଇ ଶେଷରେ ୨୦୦୮ ମିହନ୍ତାରେ ସମୟପୂର୍ବ ଦଲେଇପଡ଼ାର ଶ୍ରୀ ଗୁରୁତ୍ୱାତି ଏମ୍‌ଜ୍ ସ୍କୁଲରୁ ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ ଭାବେ ଚାକରିରୁ ଅବସର ନେଇଥିଲି । ତେବେ ଜଣେ ଆଦର୍ଶ ପ୍ରଧାନଶିକ୍ଷକ ଭାବେ ମୋତେ ରାଜ୍ୟ ତଥା ରାଷ୍ଟ୍ରସ୍ତରୀୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଭିନ୍ନ କାମକାରୀ ହେଲା କୌଣସିଲା । ତା’ଛତା ହିନ୍ଦୁମ୍ବାନୀ ସଙ୍ଗୀତରେ ବିଶ୍ୱାରଦ କରିଥିଲେ ବି ଓଡ଼ିଆ ସୁଗମ ସଙ୍ଗୀତ, ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ସଙ୍ଗୀତ ଓ ସମୟପୂର୍ବ ଲୋକ ସଙ୍ଗୀତ ମଧ୍ୟ ପରିବେଶନ କରିପାରୁଛି । ଏଥୁପାଇଁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆକାଶବାଣୀରୁ ବି ନାଟ୍ୟଶ୍ରୀ ଏବଂ ଗାୟକ-ଗାତ୍ରିକାର (ଉତ୍ତଭ ଓଡ଼ିଆ ସୁଗମ ସଙ୍ଗୀତ ଓ ସମୟପୂର୍ବ ଲୋକ ସଙ୍ଗୀତ) ଭାବେ ସ୍ବାକ୍ଷିତ ମିଳିଛି । କେବଳ ଏକିମୁହଁ ମୁଁ ଅନ୍ତର୍ମାନେକ ମନ୍ଦରେ ସଙ୍ଗୀତ ପରିବେଶନ, ନାଚକରେ ଅଭିନ୍ୟା ଓ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନ ତଥା ପାର୍ଶ୍ଵ ସଙ୍ଗୀତରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ମଧ୍ୟ ଦେଇଛି । ସେହିପରି ଲୋକସଙ୍ଗୀତ(ସମୟପୂର୍ବ) ପାଇଁ ମୋତେ ପାଇସା ସଙ୍ଗୀତ ନାଚକ ଏକାଡେମୀ ତରଫରୁ ପୁରସ୍କୁତ ବି କରାଯାଇଛି । ଏତଭ୍ୟତିତ ସମୟପୂର୍ବ ଗଜାଧର ମୋହେର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର କୁଳସଙ୍ଗୀତ – ‘ବିଶ୍ୱ ଦେଖ ମଧ୍ୟମୟ’ ପାଇଁ ସର ସଂଯୋଜନା ଏବଂ ସଙ୍ଗୀତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାର ଯୋଗାଗ୍ୟ ବି ମୁଁ ପାଇଁ । ଏବେ ମୋର ସମୟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସଙ୍ଗୀତ ଶିକ୍ଷା ଦେବାରେ ବିଭୁତି । ତେବେ ଜାବନରେ ମୋତେ ଯେଉଁ ସଫଳତା ମିଳିଛି, ତା’ ପଥରେ ଭରବାନଙ୍କ କରୁଣା, ବାପାନ୍ତା’, ଶିକ୍ଷକ-ଗୁରୁ ତଥା ବିଶ୍ୱିବିଦ୍ୟାମନଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ଓ ପ୍ରେରଣା ରହିଥିବାରୁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ଠାରେ ଚିତ୍ର କୁତୁଙ୍ଗ ।

—ଅନ୍ତିତା

ସାଥୀ

ଅଜିଟ ଥଳିଙ୍ଗାର

ନାରୀ ହୁଅକୁ ବା
ପୁରୁଷ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅଳଙ୍କାର
ପିଣ୍ଡବାକୁ ଭଲ ଲାଗେ । ଅଳଙ୍କାର
ସୌନ୍ଦର୍ୟକୁ ଦ୍ଵିଗୁଣିତ କରିଥାଏ
ଆମେ ସାଧାରଣତଃ ସୁନା, ରୂପା
କିମ୍ବା ବିଭିନ୍ନ ଧାତୁ ନିର୍ମିତ ଗହଣା ଆଦି
ବ୍ୟବହାର କରିଥାଉ । କିନ୍ତୁ ଏମିତି ବି
ଅନେକ ଗହଣା ଅଛି, ଯାହା ପଶୁଙ୍କ
ଚମଢା, ପକ୍ଷୀଙ୍କ ପର, ଶାମୁକା, ମାଟି
ଆଦିରେ ତିଆରି କରାଯାଇଥାଏ...

ଗୋଡ ହାତରେ ଅଳଙ୍କାର ତିଆରି କରାଯାଇଥାଏ । ଆପ୍ରିକାର
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହାତରେ ତିଆରି ଅଳଙ୍କାର ବେଶ ପସଦ ।

→ **ହିପୋପୋଗମସ୍ତ ଦାନ୍ତରେ ବ୍ୟସଲେଟ :** ହିପୋପୋଗମସ୍ତ ବଡ ମଜଭୁତ ଦାନ୍ତରେ ସୁନ୍ଦର ବ୍ୟସଲେଟ ତିଆରି କରାଯାଇଥାଏ । ଏହା ଦେଖୁବାକୁ ଯେତିକି ସୁନ୍ଦର ସେତିକି ଦାମୀ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ।

→ **ମୟୂର ପରରେ କାନପୁଲ :** ମୟୂର ଦେଖୁବାକୁ ଯେତିକି ସୁନ୍ଦର, ତା'ର ପର ମଧ୍ୟ ସେତିକି ଆକର୍ଷଣୀୟ । ସେଥିପାଇଁ ମହିଳାମାନେ ମୟୂର ପରରେ ନିର୍ମିତ ତିଜାଇନ୍ କାନପୁଲକୁ ବହୁତ ପସଦ କରନ୍ତି ।

→ **ମଣିଷର କେଶରେ ବ୍ୟସଲେଟ :** ମଣିଷର କେଶରେ ଗହଣା ତିଆରି କଥା ଶୁଣିବାକୁ ଆଶ୍ଚର୍ୟ ଲାଗିଲେ ବି ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନକଲି କେଶ ବା ଡ୍ରିଙ୍ଗ ତିଆରି କରାଯାଇଥାଏ କିନ୍ତୁ ଏଥରେ ବ୍ୟସଲେଟ ତିଆରି କରାଯାଇ ପାରେ । ଏହା ଦେଖୁବାକୁ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଆକର୍ଷଣୀୟ ହୋଇଥାଏ ।

→ **ଲେଦରର ଅଳଙ୍କାର :** ଲେଦର ବା ଚମତାରେ ଜୋଡା, ବ୍ୟାଗ, ପର୍ଚ, ବେଳୁ ଆଦି ତିଆରି କିନିଷକୁ ଲୋକମାନେ ବହୁତ ପସଦ କରନ୍ତି । ଏବେ ଲେଦରରେ ବିଭିନ୍ନ ତିଜାଇନ୍ ହାର, କାନପୁଲ, ବ୍ୟସଲେଟ ମଧ୍ୟ ତିଆରି କରାଯାଇଥାଏ । ଏବେର ଯୁବ ପିତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏସବୁର ଚାହିଦା ବହୁତ ।

→ **ଅନାଶ ଫୁଲରେ ଗହଣା :** ଅନାଶ ଫୁଲ ଏକ ମସଲା ଅଗେ । ଏହା ଦେଖୁବାକୁ ତାରା ଆକୃତି । ଏଥରେ ତିଆରି ଅଳଙ୍କାର ଦେଖୁବାକୁ ଶୁଦ୍ଧ ସୁନ୍ଦର ଓ ମନଲୋଭା । ଅନାଶ ଫୁଲରେ ହାର, କାନପୁଲ ଆଦି ତିଆରି କରାଯାଇଥାଏ ।

→ **ମାଟି ଅଳଙ୍କାର:** ବହୁ ପୁରୁଣା ଯୁଗରୁ ମାଟିରେ ନିର୍ମିତ ଅଳଙ୍କାରର ବ୍ୟବହାର ଦେଖୁବାକୁ ମିଳେ । ଆଉ ଆଜି ମଧ୍ୟ ମାଟିରେ ନିର୍ମିତ ଅଳଙ୍କାରକୁ ଫ୍ୟାଶମେବୁଲ୍ ଗହଣାଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଛନ୍ତି ।

ସୋଜମ

ହାତ୍

ହାତ୍

ରସଗୋଲା

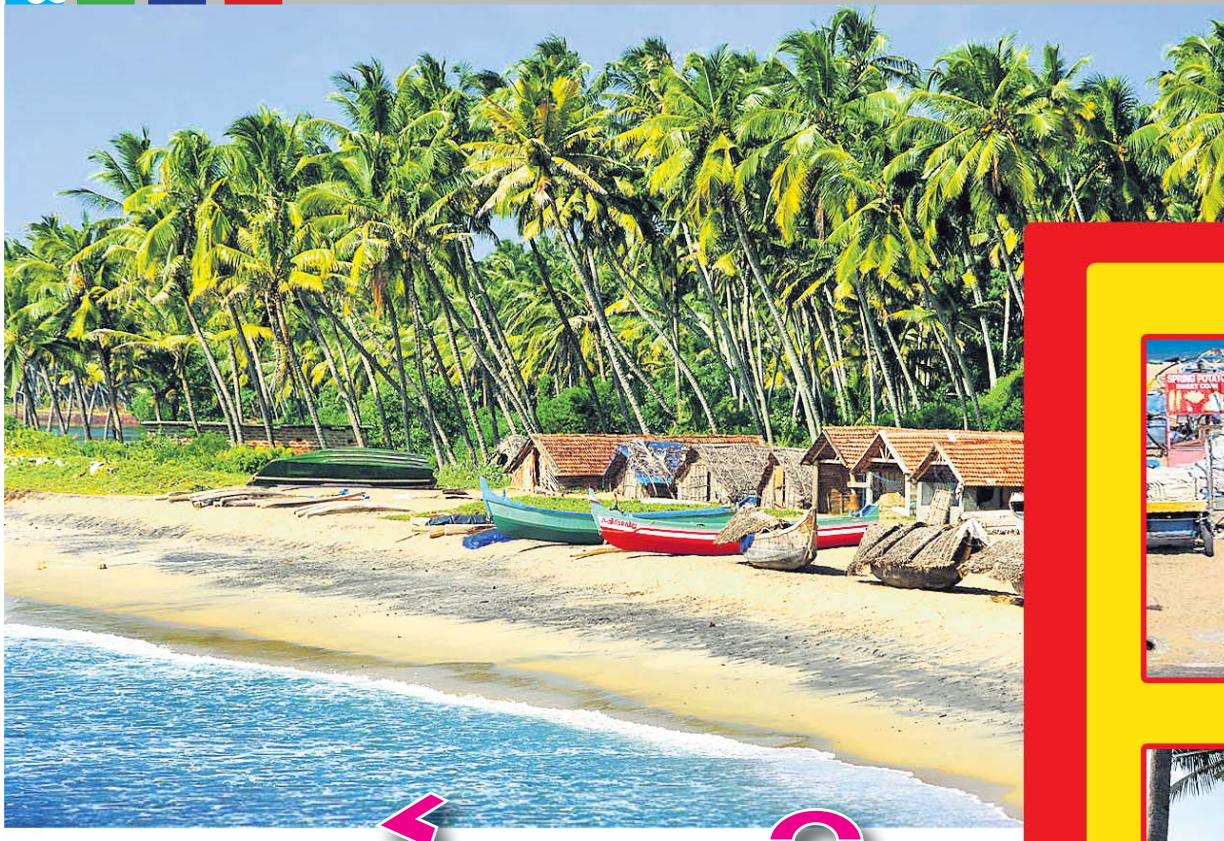
ରାତ୍ରି ମଧ୍ୟକୁ - ଏଇ ରସଗୋଲା
ଦୋକାନ ତ ତୋ ବାପାଙ୍କର । ତୋର
କେବେ ଜାଣ ହୁଏନି ଖାଇବାକୁ ।
ମଧ୍ୟ - ଜାଣା କାହିଁକି ହେବନି ।
ବହୁତ ହୁଏ ।
ରାତ୍ରି - ତା'ହେଲେ ହୁଏ କ'ଣ କରୁ ?
ମଧ୍ୟ - ବାପା ତ ରସଗୋଲା ଗଣିବି
ରଖୁଆଆନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ଖାଲି
ରସଗୋଲାର ରସ ତୁହିକି
ତାକୁ ପୁଣି ରଖୁଦିବ ।

ପଢ଼ିପାରିବି

ଡାକ୍ତରଙ୍କ ପାଖକୁ ଗୋପୀ ଯାଇ - ଆଜ୍ଞା
ମୋ ଆଖକୁ ଉଲରେ ଦେଖା ଯାଉନି ।
ଡାକ୍ତର ପରାକ୍ଷା କରି - ଚଷମା
ଲଗାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ ।
ଗୋପୀ - ଚଷମା ଲଗାଇବା ପରେ ମୁଁ
ପଢ଼ି ପାରିବି ତ ?
ଡାକ୍ତର - ହଁ, କାହିଁକି ନୁହେଁ ?
ଗୋପୀ - ଧନ୍ୟବାଦ ଆଜ୍ଞା । ଆପଣ
ଜଣେ ଅପାରୁଆର ପଢ଼ିବା ସ୍ଵପ୍ନ ସାକାର
କରିଦେଲେ ।

ସମାଧାନ

ରାଜେଶ ମୋହନକୁ - ତମ ସ୍ଵାମୀଙ୍କ
ଭିତରେ ହୋଇଥିବା ଖରତାର ସମାଧାନ
ହେଲା କି ନାହିଁ ?
ମୋହନ - ହଁ, ସେ ପରା ଆସେଇବି ଚାଲି
ଚାଲି ମୋ ପାଖକୁ ଆସିଲା ।
ରାଜେଶ - ସତ ! ଆସିବି କ'ଣ କହିଲେ
ଭାଉଜ ।
ମୋହନ - କହିଲା, ଏବେ ତ ଖରତକୁ
ବାହାରକୁ ବାହାର । ମୁଁ ତମକୁ ଆଉ
ମାରିବିମା ।

ಆಕರ್ಷಣೀಯ ಗೋಾ

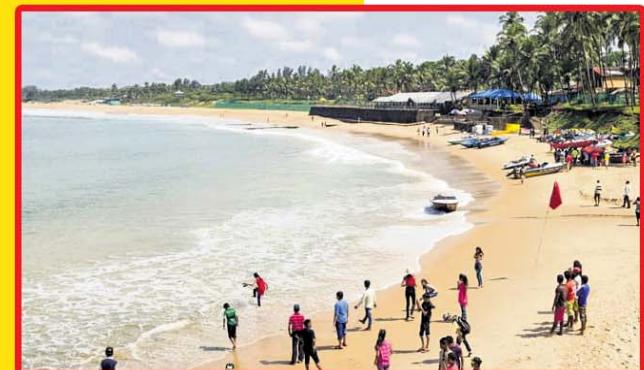
ಆಕರ್ಷಣೀಯ ಬಿಂದುತ್ವ ಗೋಾ ಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರಯಿಷಿ ಸ್ವಾನ್ ಪಾಲ್ ಪರ್ಯಾಟಕ ಗೋಾಕು ಬೇಣ ಪರಿಸರ ಕರಿತಾಕ್ತಿ ತಾ'ಹಿತಾ ಬಿಭಿನ್ನ ಪ್ರಕಾರ ಜಲಕ್ರಾಂತಿ ಪಾಲ್ ಸುರಿಧಾ ಥಿಬಾಕು ಕ್ರಾಂತಾಪ್ರಮಾಂಕ ಮಧ್ಯ ಏಂಂತಿರೆ ಖೂಬ ತಿಂಡಿ ಜಮಿಥಾಏ ತೆಬೆ ಕಲೋನಾ ಮಹಾಮಾರಾ ಪಾಲ್ ಬೇಣ ಕಿಂತಿ ದಿನರ ಬ್ಯಬಹಾನ ಪರೆ ಪುಣಿತರೆ ಗೋಾ ತಾ'ರ ಪರ್ಯಾಟಕಕ್ಕು ಸ್ವಾಗತ ಕರಿಬಾ ಆರಾ ಕರಿದೆಳಿಂಬಿ...

ಗೋಾ ನಿಜರ ಸುಧರ ಸಮೃದ್ಧಿತ ತಥಾ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸ್ವಾಪತ್ಯ ಪಾಲ್ ಬೇಣ ಲೋಕಪ್ರಿಯತಾ ಹಾಸಲ ಕರಿತಿ। ಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರಯಿಷಿ ಪರ್ಯಾಟಕ ಓ ಪ್ರಮುಂಡಿತಾಂಕ ಪಾಲ್ ಎಹಾ ಏಕ ಪರಫೇಸ್ ಚೆಣ್ಣಿನೆಶನ ಕಹಿಲೆ ಅನ್ಯುತ್ತಿ ಹೆಬನಹ್ತೆ। ಗೋಾ ಭಾರತರ ಏಕ ಛೋಟ ರಾಜ್ಯ ಹೋಳಿತ್ತಲೆ ಬಿಂದುತ್ವ ಏಂಂತಿರೆ ಛೋಟಬೆಢ ಹೋಳಿ ಪ್ರಾಯ ೪೦೮ ಸಮೃದ್ಧಿತ ಥಿಬಾರ ಸುರಾನಾ ರಹಿತಿ। ತನ್ನಾರ್ಥ ಕೆತೆಕ ಸಮೃದ್ಧಿತ ಅತ್ಯಾಂಗಾಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಧ್ಯ ಖ್ಯಾತಿ ಅಂತಿನ ಕರಿಪಾರಿಂಬಿ। ಖಾಸ್ ಏಹಿ ಕಾರಣ ಪಾಲ್ ಗೋಾ ಬಿಂದಿ ಪರ್ಯಾಟನೆ ಮಾನಂತ್ರಿತರೆ ಏಕ ಸ್ವತನ್ತ ಸ್ವಾನ್ ಹಾಸಲ ಕರಿಬಾರೆ ಸಂಸಾರ ಹೋಳಿಪಾರಿಂಬಿ।

ಗೋಾರ ಆಕರ್ಷಣ: ಗೋಾರ ಕೆತೆಕ ಪ್ರಮುಂಡ ಸಮೃದ್ಧಿತ ಹೆಳಿತ್ತಿ ಬಾಗಾರಿತಿ, ಕಲಾನಗುಟೆ, ಪಾಲೋಲೆಮ್, ಮಾರಾಮಾರ, ಬಾಗಾಗೋರ, ಅಞ್ಜುನಾ, ವಿಂಕೆರಿಯನ್ ಬಿಂದಿ ಇತ್ಯಾದಿ। ಏಹಿಸ್ತು ಸಮೃದ್ಧಿತ ಮಧ್ಯಾರ್ಥ ಕೆತೆಕ ಸಮೃದ್ಧಿತರೆ ಬಿಭಿನ್ನ ಪ್ರಕಾರರ ಜಲಕ್ರಾಂತಿ ಯೆಮಿತಿ ನಿಬಾನಾ ಬೋಟ ರಾಜಿತ್ತ, ಪಾರಾಪೆಲಿಂ, ಜೆಟ್ ಸ್ಪ್ರಿ, ಖಾಸ್ ರ ಸ್ವಾತನ್ತ್ರ್ಯ ರಾಜಿತ್ತ ಇತ್ಯಾದಿ ಕರಿಬಾರ ಸುಯೋಗ ಮಧ್ಯ ರಹಿತಿ। ಕೆಬಲ ಏತಿಕಿ ನುಹ್ತೆ ಪರ್ಯಾಟಕಿಂ ದೇಶ್ವಿಗಾ ನಿಮಿತೆ ಗೋಾರೆ ಅನೆಕ ಧಾರ್ಮಿಕಸ್ತಳ, ಏತಿಹಾಸಿಕ ಕರ್ಕಿ, ಬಂದ್ಯಪ್ರಾಣಾ ಅಭಯಾರಣ್ಯ, ಪ್ರುಜಿಯಂ ತಥಾ ಬಿಂಜಾನ ಪರಿದರ್ಶನಾಗಾರ ಇತ್ಯಾದಿ ಮಧ್ಯ ಅಂತಿ।

ಸಾಬಹಾನತಾ: ಆಕರ್ಷಣೀಯ ಬಿಂದುತ್ವ ಪಾಲ್ ಲೋಕಪ್ರಿಯತಾ ಹಾಸಲ ಕರಿತಾಗಿ ಗೋಾಕು ಬರ್ಷರ ಸ್ವಾ ಸಮಾಯರೆ ಪರ್ಯಾಟಕಿಂ

ಯಾ'ಆಸ ಲಾಗಿ ರಹಿತಾಏ | ಹೇಳೆ ಕಲೋನಾ ಮಹಾಮಾರಾ ಪಾಲ್ ಬೇಣ ಕಿಂತಿ ದಿನ ಏಂಂತಿರೆ ಪರ್ಯಾಟಕಿಂ ಆಗಮನಕ್ಕ ನೆರೆ ಕಟಕಣಾ ರಹಿತ್ತಲಾ | ಕಿಂತು ಬರ್ಷಮಾನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿರ ರಿಂಗ ಸುಧಾರ ಆಸಿಬಾರು ಗೋಾ ತಾ'ರ ಪರ್ಯಾಟಕಕ್ಕು ಪುಣಿತರೆ ಸ್ವಾಗತ ಕರಿಬಾ ಆರಾ ಕರಿತಿ | ತೆಬೆ ಶುಣಿಬಾಕು ಮಿಲ್ಲಿತಿ ಏಂಂತಿ ಬುಲಿಬಾಕು

ಆಸುತ್ತಬಾ ಪರ್ಯಾಟಕಕ್ಕು ಏಬೆ ಆಉ ಕೋತಿತ್ತ ತೆಷ್ಟು ನಿಯಾ ಕಾರೆಷಾಲ್ಲಿ ಯೇಷಾರರೆ ರಹಿಬಾ ಪಾಲ್ ಬಿಂದಿ ಕರಾಯಾ ಇನಾಹ್ತೆ | ಕಾರಣ ಏಂಂತಿರೆ ಮಹಾಮಾರಾರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಪ್ರಾಯ ನಿಯಂತ್ರಣರೆ ರಹಿತ್ತಬಾ ಸುರಾನಾ ಮಿಲ್ಲಿತಿ | ತಥಾಪಿ ಏತಿ ಸಾಬಹಾನತಾ ಪ್ರತಿ ಯಥೇಷ್ಟ ಸುರ್ಬಾರ ದಿಂಬಾಯಾರಿ | ಯೆಮಿತಿ ಕಿ: ಮಾತ್ರ ಬ್ಯಬಹಾರ, ಸಾಮಾಜಿಕ ದೂರತ ರಕ್ಷಣಾ ಕರಿಬಾ ಓ ಹ್ಯಾಂ ಸಾನಿಶಾಲ್ಲಿಕರ ಬ್ಯಬಹಾರ ಕರಿಬಾ ಆದಿ ನಿಹಾತಿ ಕ್ರಾಗೆ |

ଛପୁ

ଯୁଦ୍ଧପକରଣ

ଆମେ ସମୟରେ ଦେଖାଯାଇଛି ଛଳନା ମାଧ୍ୟମରେ ଯୁଦ୍ଧରେ ବିଜୟ ହୋଇଛି । ତେଣୁ ଛଳନାକୁ ଯୁଦ୍ଧର ଏକ ମୁଖ୍ୟ ହତିଆରଭାବେ ଗଣନା କରାଯାଏ । ଏବେ ରୂପୀଯାରେ ବିଜୟିତାକୁ ଛଳନାକୁ ବିଶେଷ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇ ତିଆରି କରାଯାଇଛି ବେଳୁନରେ ତିଆରି ଯୁଦ୍ଧ ଚ୍ୟାଙ୍କ, ରକେଟ ଲଞ୍ଚର, ପାଇଚର ଜେଣ୍ଟ, ଏମିତିକି ରେଡ଼ିଓ ସ୍ଥେସନ ବି । ଏଗୁଡ଼ିକ ଦେଖିବାକୁ ବେଶ ବାସ୍ତବ ଲାଗେ । ଶତ୍ରୁପକ୍ଷକୁ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଭ୍ରମରେ ପକାଇପାରେ ଏହି ଛଳ୍ଲ ଯୁଦ୍ଧ ଉପକରଣ । ଏତେ ସଂଖ୍ୟକ ଚ୍ୟାଙ୍କ, ରକେଟ ଲଞ୍ଚର ଆଦିକୁ ଦେଖି ଶତ୍ରୁପକ୍ଷ ଭୟଭୀତ ବି ହୋଇପାରନ୍ତି । ଯଦିଓ କିଛି ସୁପର ପାଞ୍ଚର ଦେଶର ମତନ୍ତ୍ର ଚେକ୍ହାଲୋକି ଆଗରେ ଏସବୁ ଧରାପାରିବ । କିନ୍ତୁ କିଛି ସମୟର ଭ୍ରାନ୍ତଧାରଣା ଓ ସମୟ ଅପରମ ଯୁଦ୍ଧର ମୋଡ ବଦଳାଇବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ । ବେଳୁନରେ ତିଆରି ଏହିଏବୁ ଯୁଦ୍ଧ ସମ୍ଭାୟ ଜିନିଷକୁ ରସବଳ୍କ ନାମକ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ତିଆରି କରିଛି ।

କାର୍ଟୁନ୍ କର୍ତ୍ତର

ଭିନ୍ନ ଲୁକ୍କର ପ୍ରାକସିଳ୍

ଶ୍ଵାଇଲିଙ୍ଗ ଲୁକ୍ ଦେଇଥାଏ ହାଇହିଲା
ସେଥିପାଇଁ ମଡ଼ନ୍ ଯୁବଚାଙ୍କର ଏହା ବେଶ
ପସନ୍ଦା ତେବେ ଏଠାରେ ଯେଉଁ
ହାଇହିଲ କଥା କୁହାଯାଉଛି ଏହାକୁ ପାଦରେ
ତ ପିଣ୍ଡହେବ, ହେଲେ ଲୁକ୍ ଟିକେ ଭିନ୍ନ
ଲାଗିବା କାରଣ ଏଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି
ଭିନ୍ନ ଲୁକ୍କର ହାଇହିଲ...

ଡାଇନୋସର ହାଇହିଲ୍: ଏହି
ହାଇହିଲର ହିଲକୁ ଡାଇନୋସର ସେପରେ
ତିଆରି କରାଯାଇଥାବୁ ଏହା ଦେଖିବାକୁ
ଟିକେ ଭିନ୍ନ ଲାଗେ । ତେବେ କେବଳ ଏହି
ଗୋଟିଏ ଡିଜାଇନ ନୁହେଁ, ବଜାରରେ
ଆହୁରି ଅନେକ ଡିଜାଇନର ଡାଇନୋସର
ହିଲ ମିଲୁଥିବାର ନଜିର ରହିଛି ।

ଲେଗୋ ହାଇହିଲ୍ : ଲେଗୋ
ଖେଳଣକୁ ସଜାଇ ଖେଳିବାକୁ କାହାକୁ ବା
ଭଲ ଲାଗେନି । ଆଉ ଯଦି ସେହି ଲେଗୋକୁ
ନେଇ ହାଇହିଲ ତିଆରି ହୋଇଥାଏ,
ତା'ହେଲେ ତ ହାଇହିଲର ଲୁକ୍ ବି
ବଦଳିଯାଏ । କଲରଫୁଲ୍ ଲେଗୋକୁ ନେଇ
ତିଆରି ହୋଇଥିବା ହାଇହିଲ ଯେକୋଣସି
ରଙ୍ଗର ଆରଟର୍ପିଟ ସହ ଗ୍ରାଏ କରିଦେବ ।

କାଇନେଟିକ ହାଇହିଲ୍ : ଏ
ପ୍ରକାର ହାଇହିଲରେ ସ୍ବତନ୍ତ୍ର
ଧରଣର ଏଲଙ୍କତି ଲାଇମ୍
ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥାଏ ।
ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅନେକର
ଅପେକ୍ଷା ଖାସ କରି ପ୍ରୋକେନ୍
ଥମ୍ ପାର୍ଟ୍ସରୁ ଗଲାବେଳେ ଏହି
ହାଇହିଲକୁ ଗ୍ରାଏ କଲେ ଆଗ୍ରାହିତ୍ତ ଲୁକ୍
ମିଳିବା ।

ତମ ଥମ୍ ହାଇହିଲ୍ : କୁହୁର ଆକୃତିର

ଏହି ହାଇହିଲ
ଦେଖିବାକୁ ସିନା ଟିକେ
ଅଜବ ଲାଗେ ହେଲେ ପିଣ୍ଡବାକୁ
ଏହା କମ୍ପର୍ଟ୍ମେଣ୍ଟ ହୋଇଥାଏ ।

ତେନ ହାଇହିଲ୍ : ଏହା ଏକ ଅଜବ
ଧରଣର ହାଇହିଲ । ଏହାର ହିଲରେ
ତେନ ଓହିଲିଥିବାର ଦେଖାଯାଏ ।

ଲକ୍ଷନର ଜଣେ ଡିଜାଇନର ଏହି
ହାଇହିଲକୁ ଡିଜାଇନ୍ କରିଥିବା
ସୂଚନା ରହିଛି ।

ଆମିନଲ ଶୁଆର୍ଟ୍:

ଗାଇମାନଙ୍କ ଗୋଡ଼ରେ
ଯେମିତି ଖୁବା ଥାଏ,
ଅବିକଳ ସେହି
ଡିଜାଇନରେ ଏହି

ହାଇହିଲକୁ ତିଆରି
କରାଯାଇଛି । ଏହାକୁ ପିଣ୍ଡିଲେ ଯେ

କେହି ବି ବୁଲିବୁଲି ଚାହିଁବା ସ୍ବାଭାବିକ ।

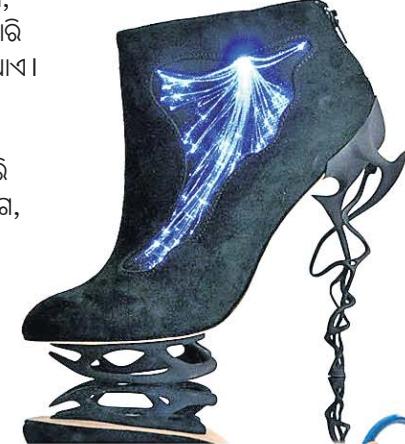
ପ୍ଲେଗାଉଣ୍ଡ ପ୍ଲାଇଡ୍ ହାଇହିଲ୍ : ଖେଳ ପଡ଼ିଆରେ
ପିଲାମାନଙ୍କ ଖେଳିବା ପାଇଁ ଯେମିତି ପ୍ଲାଇଡ୍ ଥାଏ,
ଅବିକଳ ସେହି ଡିଜାଇନରେ ଏହି ହାଇହିଲକୁ ତିଆରି

କରାଯାଇଛି । ଏହାକୁ ପିଣ୍ଡିଲେ ବି ଭିନ୍ନ ଲୁକ୍ ମିଳିଥାଏ ।

ଏଲିଏନ୍ ଇନ୍ସାଯାର୍ଟ୍ ହାଇହିଲ୍ : ତିଭି

ପରଦାରେ ଆମେ ଯେଉଁ ଏଲିଏନ୍ସଙ୍କୁ ଦେଖୁ,
ସେମାନଙ୍କ ଥମ୍ ନେଇ ଏବେ ହାଇହିଲ ତିଆରି
ହେଲାଣି । ଏହା ଦେଖିବାକୁ ଯେମିତି ଅଜବ ଲାଗେ,

ପିଣ୍ଡିବାକୁ ବି ସେମିତି ଅଜବ ଲାଗିଥାଏ ।

ଏଇ ଫୁରଣାରେ ଖସେନା ଗୋଡ଼

ହେଉଣା ସମାପ୍ତେ ଦେଖୁଥିବେ । ତା' ପାଣିରେ
ଗାଧୋଇଥୁବେ । କିନ୍ତୁ ବେଳେବେଳେ
ସାମାନ୍ୟ ଅଥାବଧାନତା ଯୋଗୁ ଏହାର
ଖୁବୀତା ପଥରରେ ଗୋଡ଼ ଖୁବି ଦୂରଗଣଶା
ଘରିଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଥାଙ୍କଲାଣ୍ଠରେ ଥିବା 'ବୁଆ
ଥଙ୍କ' ନାମକ ଏକ ହେଉଣାର କଥା ଭିନ୍ନ ।
ଏହି ହେଉଣାର ଉପରୁ ତଳଯାଏ ପଥରରେ
ଗୋଡ଼ ଆବେ ଖୁବି ନ ଥାଏ । ଏମିତି କି
ଲୋକେ ପଥର ଉପରେ ଚଢ଼ି ଚଢ଼ି ହେଉଣାର
ଉପରଭାଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଇପାରନ୍ତି । ଦୌଡ଼ା
ଦୌଡ଼ି ବି କରିପାରନ୍ତି । ହେଲେ ଗୋଡ଼
ଖୁବି ନ ଥାଏ । ତେଣୁ ମନୀଠ ଫୁଲ ଉଚତା
ବିଶିଷ୍ଟ ଏହି ହେଉଣାକୁ 'ଚିପିଟା' ହେଉଣା ବି

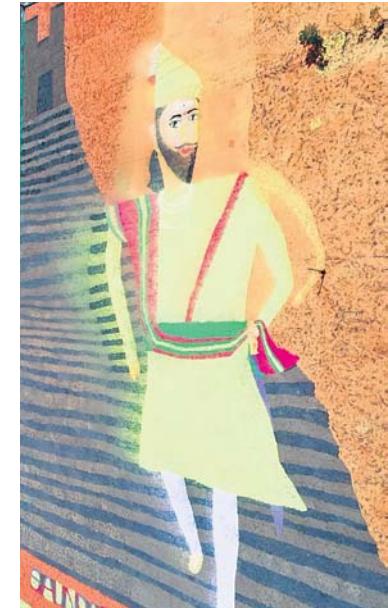

କୁହାୟାଏ । ତେବେ
ଏଠାରେ ଗୋଡ଼ ନ ଖସିବାର କାରଣ
ହେଉଛି ଏଠାରେ ଥୁବା ପଥରଗୁଡ଼ିକ
ଲାଇମ ଶ୍ଵେତର ଅଟେ, ଯେଉଁଥୁରେ
କି ଭଲ ଗ୍ରିପ୍ ଥାଏ । ଧରଣାର
ଜଳ ସ୍ଥୋତରେ କ୍ୟାଳୀସିଯମ୍ବର
ମାତ୍ରା ଅଧିକ, ଯାହା କି ପଥରରେ
ଜମିଯାଏ । ତେଣୁ ଏଠାରେ ଶିଉଳି
ବି ହୃଦ ନାହିଁ । ଆଉ ଏକ ଖାସକଥା
ହେଲା ଏହାର ପାଣି ଧଳା ରଙ୍ଗର
ଦେଖାୟାଏ । ଏହାର କାରଣ
ହେଉଛି ପାଣିରେ ଥୁବା ବୁନ ଅଂଶ ।
ଉଚ୍ଚ ଧରଣାରେ ଏହି ଗୋମାଞ୍ଚକର
ଅନୁଭୂତି ସାଉଁବା ପାଇଁ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକମାନେ ଏଠା କୁ ଆସନ୍ତି । ଯଦି
ଏଠାରେ କହାକୁ ସିଧା ସିଧା ଡିରଣୀ
ଚଢ଼ିବା କଷ୍ଟ ହୃଦ ତେବେ ପାର୍ଶ୍ଵରେ
ଥବା ଦଲଭିତ୍ତି ଧରି ଚଢ଼ିପାରିବେ ।

ଓଡ଼ିଆ ଲେଖକ

ଡିନର ପାର୍ଟି ଯାଇଥିବେ, ବେଶ ହସଖୁସିରେ ଖାଲପିଇ ଘରକୁ
ବି ଫେରିଥିବେ । ହେଲେ ଏଠାରେ ଯେଉଁ ଡିନର ପାର୍ଟି କଥା
ଜୁହାଯାଉଛି, ତାହା ବେଶ ନିଆଗା । ଏଥରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିବା
ସମ୍ଭବ ବ୍ୟକ୍ତି ଆଜାବନ ପାଇଁ ଏକ ନିଆଗା ଅନୁଭୂତି ସାଉଣ୍ଡିଟି ।

କାରଣ ଭକ୍ତ ତିନର ପାଠ ଆୟୋଜିତ
ହେଉଥିଲା ପାଣି ଭିତରେ । ଲକ୍ଷ୍ମନର
ପାର୍କ କ୍ଲବ ଭକ୍ତ ତିନର ପାର୍ଟିକୁ ଆୟୋଜନ
କରିଥିଲେ । ଆତ୍ମିଆନ ଟିଲ୍ ଓ ଜେମ୍ସ ଦ୍ରେଫ୍‌ସ୍ପୁର୍
ଏହାର ସମୟ ବଦୋବସ୍ତୁ କରିଥିଲେ । ଚାରିଟି
ପାଇଁ ଆୟୋଜନ କରାଯାଇଥିଲା ଉକ୍ତ ତିନର
ପାଠ । ଉକ୍ତ ତିନର ପାଠରେ ଲକ୍ଷ୍ମନ ସ୍ଵାକ୍ଷର
ଅର୍ପ ତାଜଭିର ଏକ୍‌ପର୍ଚମାନେ ଗ୍ରାହକଙ୍କୁ
ପାଣି ଭିତରେ କିଞ୍ଚିତ ନିଶ୍ଚାସ ନେବେ ଓ
କିଞ୍ଚିତ ଖାରବେ ଶିଖାଇଥିଲେ । ଏହି ତିନର
ପାଠ ପୃଥିବୀର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଫର୍ମାଲ ଅଣ୍ଟର
ଥିବାର ତିନର ଭାବେ ରେକର୍ଡ କରିଛି ।

କୁନି ହାତରେ
ଶିବାଜିଙ୍କ ବଡ଼
ରଣୋଳୀ

ପୁଜାପାର୍ଶା ହେଉ କି ଶୁଭ ଅବସର,
ରଙ୍ଗୋଳୀ ୧ କରାଯାଏ । ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମରେ ଏହାର
ମହିତ୍ୱ ଦେଇ ବେଶୀ । କିମ୍ବା କେତେ ପ୍ରକାରର
ଛୋଟବଡ଼ ରଙ୍ଗୋଳୀ କରନ୍ତି । କେହି କେହି
ତ ରଙ୍ଗୋଳୀ କରି ବେଶ ସ୍ଥାନାମ ଅର୍ଜନ
କରିଛନ୍ତି । ଆଉ କେହି ରେକର୍ଡ ବି କରିଛନ୍ତି ।
ଯେମିତି କି ମହାବାଷ୍ପ, ଅହୁନ୍ଦବନଗରର ୧୯
ବର୍ଷ ବୟାସର କୁଣ୍ଡିଖିଆ ଗୌଦୟପ୍ରା ବନଷ୍ଠୋଦ
ବିରାଚକାୟ ଛତ୍ରପତି ଶିବାଜିଙ୍କର ରଙ୍ଗୋଳୀ
କରି ରେକର୍ଡଥାରୀ ହୋଇଛନ୍ତି । ସେ

୪,୪୦,୦୦୦ ବର୍ଗଫୁଟ ପରିମିତ ଅଞ୍ଚଳରେ
ଏହି ରଙ୍ଗାଳୀ କରିଥିଲେ । ଏତେ ବଡ଼
ଅଞ୍ଚଳରେ ରଙ୍ଗାଳୀ କରିବା ବଡ଼ ଲୋକଙ୍କ
ପକ୍ଷେ ବି ସମ୍ବନ୍ଧ ବୁଝେ । କିନ୍ତୁ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟରେ
ଏକାଟିଆ ସେହି ରଙ୍ଗାଳୀ କରିଥିଲେ । ଏହାକୁ
କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ୩୧ ଦିନ ଲାଗିଥିଲା ।
ଶିରତି କୋପର ଗାଁ ହାଇଡ୍ରୋଫ୍ଲୁ ଫୁଲପାଗର
ପାର୍ମରେ ସେ ଏହି ରଙ୍ଗାଳୀ କରିଥିଲେ ।
ଆଉ ଲିମକା ବୁଜୁ ଅପ୍ ରେକର୍ଡସରେ ଖ୍ଵାନି
ମାବଥିଲେ ।